

HISTORISCHE KRING EEMNES

De Groentespecialzaak van
Eemnes en omstreken!

Lekker Gezond, Laarderweg 24B
3755 AN Eemnes, TE: 035 5386257

Topkwaliteit Groente & Fruit
Verse Salades
Verse Maaltijden
Verse Soepen
Vers gesneden Groentemixen
Verse Sappen
Fruit Kisten
Superfood
Tarwegras-sap

van der Waaij
makelaars & rentmeesters

Wakkerendijk 178A - 3755 DH EEMNES - 035-5394470
info@waaijmakelaars.nl - www.waaijmakelaars.nl

Aanbod

Verkoop

Aankoop

Taxaties

Buitenstate

welkoop
Eemnes www.welkoop.nl

AUTO CENTRUM EEMNES

Goed is niet Goed genoeg....

info@autocentrumeemnes.nl

www.autocentrumeemnes.nl

Bramenberg 6
3755 BX Eemnes

(035) 539 5174 | 06 559 737 39

(035) 539 5169

HISTORISCHE KRING EEMNES

DOEL VAN DE VERENIGING IS:

Bevordering van de kennis van- en de
belangstelling voor de geschiedenis in
algemene zin en de geschiedenis van Eemnes,
met aansluitend gebied, in het bijzonder.

jaargang 44, nr. 1

Maart 2022

verschijnt viermaal per jaar

Druk: ISSN 1384-0657

Digitaal: ISSN 2666-6200

BESTUUR

Voorzitter:

Mw. M. Hilhorst-Loerakker, Braadkamp 2
3755 CJ Eemnes, 06 49 8120 93

Secretaris:

J.A. de Bruijn, Wakkerendijk 1,
3755 DA Eemnes, 035-531 00 38

Penningmeester:

Mw. E.C.M. Seure-van 't Klooster,
Raadhuislaan 49, 3755 HB Eemnes,
035-531 01 29
HKE-ING Bank NL71INGB0002080362
HKE-Rabobank NL31RABO0315911425

Leden:

H.A. van Hees, 035-538 98 49
D.E.C. Scherpenzeel, 06 11 52 27 50
W. van IJken, 035-538 93 67
B. Roodhart, 06 49 09 40 69

LEDENADMINISTRATIE

M.J.H. Springer-de Koning, Ploeglaan 56
3755 HV Eemnes,
ledenadministratie@historischekringeemnes.nl

INTERNET HKE-ACTUEEL

www.historischekringeemnes.nl
info@historischekringeemnes.nl

KWARTAALBLAD

Redactieadres:

Kerkstraat 15, 3755 CK Eemnes
035-538 98 49, info@kleinwee.demon.nl

Redactie: Henk van Hees

Opmaak: ctmedia, Eemnes

Druk: Ditisdrukwerk, Eemnes

LIDMAATSCHAP

€ 14,- p.j., incl. kwartaalblad, voor leden in
Eemnes, Baarn, Laren NH, Blaricum en
Huizen NH. Leden buiten dit gebied betalen
€ 30,- p.j. i.v.m. verzendkosten.

Opzegging schriftelijk voor 1 december.

Losse nummers: € 4,- (porto € 4,- bij
1 exemplaar)

Vrienden HKE minimaal € 15,- p.j.

WERKGROEPEN

Bebouwingsgeschiedenis:

J. Bakker, 035-531 22 83

Beeld en Geluid:

D.E.C. Scherpenzeel, 06 11 52 27 50

Documentatie:

J. Groeneveld, 035-538 16 09

Voorwerpen:

J. Groeneveld, 035-538 16 09

Bibliografie:

H. van der Voort, 06 47 45 20 24 na 19.00 uur

Foto's:

R.J. Ham, 035-531 14 24

Genealogie:

H.A. van Hees, 035-538 98 49

Interviews:

H.A. van Hees, 035-538 98 49

Streekdrachten:

Mw. J.M.C. Eggenkamp, 035-538 72 65

Tentoonstellingen:

D.E.C. Scherpenzeel, 06 11 52 27 50

Website:

R.J. Ham, 035-531 14 24

©2021 Historische Kring Eemnes. Alle rechten voorbehouden. Het geheel of gedeeltelijk overnemen van artikelen is slechts toegestaan na toestemming van de redactie. De uitgever heeft er naar gestreefd de rechten van illustraties volgens wettelijke bepalingen te regelen. Degenen die desondanks menen nog bepaalde rechten te kunnen doen gelden, wordt verzocht zich te wenden tot de uitgever: info@historischekringeemnes.nl. Logo van HKE: ©2009 Joop Smids, Eemnes, met alleenrecht van gebruik voor HKE.

De Historische Kring Eemnes is een door de Belastingdienst erkende Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI), waardoor belastingvrije schenkingen aan de vereniging kunnen worden gedaan.

FOTO OMSLAG:

Het gezin Hilhorst, een Groot Eemneser gezin. V.l.n.r. achterste rij: Gijs, Bertus, Jan, Richard, Nel en Piet. Tweede rij van achteren: Wim, Mien, Ria en Johan. Voorste rij: moeder Rijkje Hilhorst-van der Zwaan, Frans, vader Jan Hilhorst (de Post) en Kees. Foto 1961.

Inhoud

De Oudheidkamer	5
Van de voorzitter	5
In Memoriam Frans van Valkengoed - Jan Manten - Sien van Hamersveld	11
Leesclub Geschiedenis in Eemnes (<i>Nel van Waert</i>)	13
Interview met Eline Lemstra (<i>Peter Springer – Eline Lemstra – Henk van Hees</i>)	15
Gezocht: Foto's van grote gezinnen (<i>Marga Hilhorst</i>)	25
Zo maar een bruiloft (<i>Bertus Wiggerts</i>)	26
Uitnodiging Algemene Ledenvergadering	34
Bestuurders van Eemnes deel 6 (<i>Harry van der Voort</i>)	35
Eemneser vlag mee op reis! (<i>Henk van Hees</i>)	45
Kleermakers in Eemnes door de eeuwen heen deel 12 (<i>Henk van Hees</i>)	46
Vrijwilliger in beeld (<i>Gerard Beentjes</i>)	51
Historie van de Eemneser Sluis. (<i>Jos Bakker</i>)	54
Inleveren kopij	62

De Oudheidkamer

Raadhuislaan 2a

Telefoon 035-5382375

Geopend: zaterdags van 14-16 uur

Toegang gratis

De Oudheidkamer is op zaterdagmiddag weer gewoon open van 14.00 tot 16.00 uur. Daarbij houden we ons aan de op dat moment geldende coronaregels. Er is een tentoonstelling te bezichtigen die als titel heeft: "De mooiste foto's en meer van het Eemnesse Namenboek". Er zijn dus mooie foto's te zien uit het boek maar ook foto's en materialen, die uiteindelijk niet in het boek terecht zijn gekomen.

"Kijk voor actuele informatie op: www.historischekringeemnes.nl".

Van de voorzitter

Aan alle leden van de Historische Kring Eemnes,

Als ik dit voorwoord schrijf, zijn er al een aantal versoepelingen van de coronaregels, maar onze "vrijheid" is nog beperkt. Nog even en we kunnen het leven, zoals we dat kennen en de afgelopen twee jaar hebben leren waarderen, hopelijk weer oppakken. Wat snakken we daarnaar! Elkaar ontmoeten binnen anderhalve meter, zonder mondkapjes. Zonder angst om ziek te worden of een ander te besmetten. Onze kinderen/ouders weer kunnen

omhelzen, met meerderen bij elkaar komen en u weer ontvangen in onze Oudheidkamer, waar nu de mooie tentoonstelling rond het Eemnesser Namenboek te zien is. Ook Jan Dop heeft daar een eigen hoekje gekregen met resultaten van zijn opgravingen. Dus..kom vooral kijken.

Helaas hebben het afgelopen jaar twee markante Eemnessers afscheid van ons genomen: Frans van Valkengoed op 1-11-2021, Jan Manten op 5-11-2021. Een schok voor heel Eemnes. Twee kanjers uit ons dorpsbeeld verdwenen. Op 19 december is Sien van Hamersveld overleden, 82 jaar oud. Een heel actief lid van onze Kring. Henk van Hees zal deze drie Eemnessers in dit kwartaalblad gedenken. Dat zij mogen rusten in vrede.

Voor degenen onder ons, die de serie van de Eemnesser bestuurders en kleermakers volgen, staan in dit blad respectievelijk deel 6 en deel 12 klaar. Deze keer ook twee interviews, één met Eline Lemstra-Meissner en één met onze vrijwilliger Jaap Groeneveld. Twee mensen, die hun sporen in Eemnes ruimschoots verdiend hebben.

En mist u vooral niet de twee oproepen: één voor foto's van grote gezinnen uit Eemnes. De tweede voor een leesclub van liefhebbers van geschiedenisboeken. Misschien wat voor u. Kortom: er valt weer veel te lezen voor u en dan heb ik u nog niet eens alles verteld. Ontdek het zelf! Heel veel leesplezier!

Met vriendelijke groet,

Marga Hilhorst

└ Rondleiding door centrum van Eemnes >>>

verzorgd door Henk van Hees

De Volksuniversiteit Het Gooi organiseert op **zaterdag 9 april** a.s. van **10.00 tot 11.30 uur** een rondleiding door het centrum van Eemnes. Henk van Hees zal als medewerker van de Historische Kring Eemnes op diverse plekken vertellen over interessante zaken uit de Eemnesser geschiedenis.
Een nadere kennismaking met het rustieke Eemnes.

Start- en verzamelpunt: Oudheidkamer, Raadhuislaan 2A Eemnes.

Kosten: € 11,-

Inschrijven via de website: www.volksuniversiteitthetgooi.nl.

Code AI043 of via Henk van Hees.

IN MEMORIAM

Frans van Valkengoed

(1934-2021)

HENK VAN HEES

Kleurrijke Eemnesser, die overal een feestje van wist te maken!

Het is eerlijk gezegd wel wat saai geworden in Eemnes nu Frans van Valkengoed niet meer onder de levenden is. Ruim 87 jaar heeft hij in Eemnes voor reuring gezorgd.

Het leven van Frans begon op 29 september 1934 op de boerderij Stadwijk op Wakkerendijk 52. Als 11-jarige jongen speelde hij mee in het grootse openluchtoneelstuk "De Geheimen van de H. Mis" in de Kwekerij van Van Dijk. Daar moet zijn liefde voor toneel geboren zijn. Al jong werd hij lid van de Eemnesser toneelvereniging Deo et Arti en die club is hij trouw gebleven tot zijn dood. Dat heeft hem ook een erelidmaatschap opgeleverd.

Frans van Valkengoed, zoals hij is afgebeeld op zijn gedachteniskaartje.

In zijn jonge jaren heeft Frans enige tijd een opleiding voor priester gevolgd. Zijn roeping bleek niet sterk genoeg en hij zocht andere wegen om de kost te verdienen. Al jong begon hij een melkwijk. Hij kocht de boerderij Wakkerendijk 162 en die plek groeide langzamerhand uit tot een feestlocatie. In de zeventiger jaren was daar "Klein Tejater "Achter de dijck", waar Deo et Arti vernieuwend toneel speelde. Later werd het Zalenverhuur "De Deel" voor feesten en partijen. Frans nam in 1976 ook het initiatief voor de Eemnesser Polderloop, die jaarlijks vanuit "De Deel" gehouden werd.

Frans vond dat het leven gevierd moest worden. Hij liet dat zien bij de Eemnesser Carnavalsvereniging "De Sliertjes" maar ook op Konings-/Koninginnedag, wanneer hij typisch op z'n Frans de speaker was bij het aloude Tonnetje Steken in de Kerkstraat. Frans deed nog zoveel meer; hij was vooral goed in het stimuleren van initiatieven!

De Historische Kring Eemnes droeg hij een warm hart toe. Tijdenlang was hij op zaterdagmiddag stamgast in de Oudheidkamer. Hij bracht dan elke keer een zak oliebol- len mee. Maar ook kwam hij met ideeën en materialen. In ons kwartaalblad verscheen in 2007 een boeiend interview met Frans, verzorgd door Wim Hilhorst.

Nadat zijn gezondheid langzaamaan minder werd, is op 1 november jl. het doek voor het leven van Frans gesloten. Hij is voor eeuwig opgenomen in de eregalerij van bekende Eemnessers. We wensen zijn familie veel sterkte toe.

Frans van Valkengoed speelt hier de rol van Platzak in het wagenspel "De klucht van Windbuil en Platzak", opgevoerd in de Eemnesser Feestweek van september 1973. Foto Ali Eggenkamp.

Frans van Valkengoed gaat als Prins Carnaval met zijn vrouw Joke van Roomen op de schouders tijdens een feestavond van Carnavalsvereniging "De Sliertjes". Foto 1975.

IN MEMORIAM

Jan Manten

(1939-2021)

HENK VAN HEES

VOOR TWEEHONDERD PROCENT EEMNESSER

Wat hebben we in Eemnes genoten van Jan Manten! Als jonge kruidenier, toen hij in de periode van 1953 tot 1970 bij zijn vader werkte in de SPAR-kruidenierswinkel, die gevestigd was op Laarderweg 51. Jan zat in die tijd veel langs de weg met zijn prachtige bakfiets. Al snel kreeg hij toen in Eemnes de bijnaam "Jan Spar", een erenaam, die hij bij velen nooit meer is kwijtgeraakt.

Wat hebben we van Jan genoten als hij vertelde over ondeugende streken uit zijn jonge jaren. Maar ook als hij vertelde over de historie van Eemnes. Hij kon op zijn karakteristieke wijze sappig vertellen, recht voor z'n raap!

Jan Manten als jonge kruidenier met de bakfiets. Foto ca. 1960.

Wat hebben we van Jan genoten als hij samen met zijn vrouw Corrie van Veenendaal en diverse andere familieleden meedeed aan een allegorische optocht, wanneer er in Eemnes feest gevierd werd. Hij wist dan altijd een actueel of historisch onderwerp te presenteren.

Wat hebben we van Jan genoten als hij vertelde van onze prachtige polder, zijn grote liefde! Hoe ouder hij werd, hoe meer de polder hem trok. Hij kende de dieren, wist hoe ze zich gedroegen, wist waar de kievitseieren lagen! Hij heeft veel gedaan voor het schoonhouden en in stand houden van de polder. Voor zijn inzet heeft Jan in maart 2021 in de polder zijn eigen zitbankje gekregen!

Wat hebben we van Jan genoten bij de Historische Kring Eemnes. Zijn "historische betrokkenheid" begon met zijn medewerking aan de Eemnesser Dorpsjournaals. Later heeft hij meegeholpen bij het organiseren van tentoonstellingen en bij het verzamelen van oude foto's. Jarenlang was hij een trouwe bezorger van ons kwartaalblad. Hij was één van onze stamgasten op zaterdagmiddag in de Oudheidkamer. Bij een bakkie koffie even lekker bijpraten. Een typerend interview met Jan verscheen in 2011 in ons kwartaalblad, verzorgd door Cees van Rijdsdam. Toen het de laatste jaren met zijn gezondheid minder goed ging, bracht hij steeds vaker oude foto's en materialen mee naar de Oudheidkamer. "Hier", zei hij dan "voor de Kring. Als ik er straks niet meer ben, gooien ze het toch weg".

Jan Manten met artikelen uit de vroegere SPAR-winkel. Foto 2011.

Nu is hij er niet meer, die man, die zoveel hield van Eemnes en er ook zoveel van wist; die man die niet voor honderd procent maar voor tweehonderd procent Eemnesser was. Op 5 november 2021 is hij overleden. Als we hem missen, kunnen we gelukkig nog even op zijn bankje gaan zitten.

Jan Manten en zijn vrouw Corrie van Veenendaal in zondagse dracht tijdens de allegorische optocht van 1983.

IN MEMORIAM

Sien van Hamersveld

(1939-2021)

HENK VAN HEES

De stille kracht van de Historische Kring Eemnes

Ze ging zo stilletjes haar eigen weg, met een brede glimlach en een grote inzet. Dat was Sien van Hamersveld, getrouwd met Jan van Hamersveld. Een echte Eemnesserse, geboren op 14 november 1939 op de boerderij Meentweg 3 als dochter van Willem van Hamersveld en Bartje Hilhorst. In 1961 trouwde ze met Jan van Hamersveld, waarna ze met hem in zijn geboorteplaats Baarn ging wonen.

Sien van Hamersveld (1939-2021)

Sien had een stille passie voor de historie van Eemnes. Na de oprichting van de HKE in 1979 is ze al vrij snel lid geworden van onze vereniging. Samen met Jan ging ze het kwartaalblad rondbrengen in Baarn. Na de opening van de Oudheidkamer in 1993 liet ze weten dat ze goed met de computer kon omgaan en dat ze wel computerwerk voor de HKE wilde doen. Daar waren we heel blij mee en toen is Sien begonnen als een soort secretaresse van de Genealogische Werkgroep Eemnes. De leden van de Werkgroep zochten gegevens van geboorte, huwelijk en overlijden van oude Eemnessers op in het archief. Sien heeft met groot geduld al deze gegevens opgeslagen in de computer; voorwaar een huzarenstukje. Met dit materiaal is het bekende boek "Eemnessers door de eeuwen heen" samengesteld.

In 2004 kwamen Sien en Jan in Eemnes wonen. Nu kon ze nog meer doen voor de HKE. Sien werd gastvrouw in de Oudheidkamer en ging ook nog kwartaalbladen rondbrengen in Eemnes.

Sien had nog een stille passie en dat was fotograferen. Ze heeft vele mooie plekjes in Eemnes op beeld vastgelegd. Favoriet waren haar foto's met voorjaarsbloesem.

Deze liefhebberij vond een mooie bekroning toen Sien in 2019 een tweede prijs won bij de fotowedstrijd t.g.v. het 40-jarig bestaan van de Historische Kring Eemnes. Ze behaalde deze prijs in de categorie "Je mooiste Eemnesser foto". Sien had daarvoor een foto ingezonden van de grote hervormde kerk met bloesembomen op de voorgrond.

Nadat haar Jan in september 2020 was overleden, ging het steeds slechter met haar gezondheid. Ze had me toestemming gegeven om haar te interviewen voor het kwartaalblad maar dat is er helaas niet meer van gekomen. Op 19 december jl. kwam er een einde aan het leven van deze "Stille kracht van de Historische Kring Eemnes". We blijven haar dankbaar voor haar tomeloze inzet en we wensen haar familie veel sterkte.

Het gezin waarin Sien van Hamersveld opgroeide op de boerderij Meentweg 3. Staande v.l.n.r. de kinderen: Nel, Gijs, Sien, Wim en Co. Zittend moeder Bartje Hilhorst (1900-1968) en vader Willem van Hamersveld (1895-1975).

Leesclub Geschiedenis in Eemnes

Nel van Waert

Ruim 10 jaar woon ik nu in Eemnes, en dat met veel plezier. Sommigen kennen mij misschien als vrijwilliger in de bibliotheek. Daarnaast ben ik, als enthousiast lezer, lid van een leesclub van de landelijke organisatie Senia. Vorig najaar ben ik ook voor Senia actief geworden in deze regio. Het kwartaalblad van de HKE - mijn man is lid - lees ik graag. Nu denk ik dat er bij deze vereniging veel mensen zijn die graag historische boeken lezen. Zo ontstond bij mij het idee een leesclub Geschiedenis te starten in Eemnes.

Hoe werkt Senia? Deze organisatie kent leesclubs voor o.a. moderne literatuur, geschiedenis, filosofie. Voor ieder onderwerp is er een werkgroep die jaarlijks een keuze maakt uit nieuw verschenen boeken. Per boek verschijnt een zgn. leeswijzer, een folder met uitgebreide achtergrondinformatie over boek, schrijver en context, en discussievragen als inspiratie om het boek te bespreken.

Het mooie van een leesclub is dat je mensen treft met een gelijke belangstelling. Bovendien lees je soms boeken die je zelf niet direct gekozen zou hebben. Dat levert vaak mooie ontdekkingen en leuke gesprekken op.

De meeste leesclubs lezen zes of zeven boeken per jaar. De groep bepaalt zelf waar en wanneer men bij elkaar komt: overdag of 's avonds, bij iemand thuis of in de bibliotheek. In mei kiezen de leden aan de hand van de keuzelijst van Senia de boeken voor het volgende seizoen. In augustus stuurt Senia de leeswijzers van de gekozen boeken per post thuis.

Ook recente geschiedenis levert boeiende lectuur op.

Een Eemnesser die al jaren lid is van een leesclub geschiedenis van Senia (in Weesp) is Herman van der Hoff. Het bespreken van boeken met gelijkgestemden stimuleert verdere verdieping, vertelt hij.

Op dinsdag 29 maart a.s. om 14 uur bent u welkom in het Huis van Eemnes voor een informatie- en startbijeenkomst voor een leesclub Geschiedenis in Eemnes. U kunt zich dan ook aanmelden. Zie voor informatie ev. ook www.senia.nl of neem contact op met Senia-ambassadeur Nel van Waert via nel.vanwaert@senia.nl.

Interview met Eline Lemstra

Trio-interview m.m.v. Peter Springer – Eline Lemstra – Henk van Hees

Eline woont al 44 jaar met veel plezier in Eemnes en sinds 1992 samen met haar man Wolter en dochters Charlotte en Ingeborg in het achterste deel van een tot woonhuis verbouwde boerderij aan de Wakkerendijk, omringd door bijgebouwen en een flinke tuin. Ze is ook al lange tijd actief in Eemnes. Aanleiding genoeg om haar extra in beeld te brengen met een interview!

Jeugd

Eline is op 14 oktober 1956 in Den Haag geboren als enige dochter van Anthon Hendrik Meissner (1920-2003) en Winny Martha Jeanne Stibbe (1927-2013). Haar vader komt uit Voorburg, waar haar grootvader wethouder was. Haar meisjesnaam verradt dat de familie een band heeft met het 'Meissner' of 'Meissen' porcelein uit Dresden. Haar moeder komt uit Den Haag, waar haar grootvader via zijn ingenieursbureau

Eline samen met de ouders van haar moeder. Foto februari 1957.

de glazen isolatoren leverde voor het hoogspanningsnetwerk van Nederland. Deze isolatoren werden gemaakt door de firma Landes & Gyr in Zwitserland. Zo kwam het dat de familie in die tijd al veel reisde. Zo heeft Eline al jong geleerd dat het bezoeken van andere landen en het omgaan met mensen uit andere culturen een verrijking is voor het leven. Ook later kon zij met haar man mee op reis, in het kader van de diverse functies die hij bekleedde bij Philips/Lucent, waarvoor hij vaak op reis moest. Haar grootouders verhuisden naar Zeist en als jong meisje logeerde zij daar vaak en ze kwam ook regelmatig hier in de omgeving, omdat er familie in Laren woonde.

In Den Haag werkte haar vader bij TNO. Leuke herinneringen uit die periode heeft zij aan het spelen van Sinterklaas

Eline met haar vader Anthon H. Meissner en haar moeder Winny M.J. Stibbe. Foto eind 1957.

Eline als Zwarte Piet met haar vader Anthon Meissner als Sinterklaas op bezoek bij de kinderen van TNO. Foto december 1970.

Eline Meissner. Foto 1975.

en Zwarte Piet voor de kinderen van medewerkers van TNO-vestigingen in Den Haag en Delft. Samen met haar vader als Sinterklaas heeft ze dat vele jaren als Zwarte Piet gedaan. Ook nu nog gaat ze graag naar de Sinterklaasintocht in Eemnes kijken. Later zijn haar ouders naar Laren verhuisd. Haar vader was, samen met o.a. oud-minister Veringa, één van de oprichters van Teleac en deze organisatie was gevestigd in Hilversum. Jarenlang was hij ook secretaris van het bestuur. Na zijn dood bleek de boekenkast op zijn studeerkamer vol te staan met alle cursussen die door Teleac in de loop der jaren gemaakt waren. Zij hebben een goede bestemming gekregen. Haar moeder, die een Engelse moeder had, was tolkvertaalster Engels maar kreeg helaas op latere leeftijd de ziekte van Alzheimer, waardoor Eline ook haar mantelzorger werd.

Studie, wonen en werk

Eline heeft op het gymnasium van het Rijswijks Lyceum gezeten en daar haar diploma gehaald. Ze wilde eigenlijk kunstgeschiedenis gaan studeren in Leiden, maar kende toen haar toekomstige man Wolter Lemstra al, die als net afgestudeerde Delftse Ingenieur bij Philips in Hilversum een baan had gekregen. Dat was in 1978 en het bood de mogelijkheid om samen te gaan wonen. Maar dat was niet gebruikelijk

Wolter Lemstra, de man van Eline

in die tijd en dus werd er getrouwd. Daarmee hield zij een familietraditie in ere, aangezien haar moeder en grootmoeder ook met een Delftse ingenieur waren getrouwd.

Omdat de huizen in Laren onbetaalbaar waren, kwamen zij in een Philips-woning aan de Klapproos in Eemnes terecht, waar zij van 1978 tot 1986 hebben gewoond. Ze zijn nooit meer uit Eemnes weggegaan. Van 1986 tot 1992 woonde Eline met Wolter in de Hasselaarlaan waar zij de woning van een Philips-collega van Wolter hadden overgenomen. Dochter Charlotte is daar in 1990 geboren. In 1992 kochten zij het achterste deel van een boerderij aan de Wakkerendijk. Daar werd dochter Ingeborg in 1995 geboren en beide dochters hadden aan de Wakkerendijk een heerlijke jeugd met veel buiten spelen en dieren om zich heen. Aan de studie kunstgeschiedenis is Eline nooit begonnen, omdat zij vreesde deze niet te zullen afmaken en haar vader adviseerde haar toen om Schoevers te gaan doen. Zoals hij zei: "Daar kun je altijd je brood mee verdienen". Aangevuld met een computeropleiding van Rens en Rens in Hilversum vond zij werk bij een product-consultant in die plaats. Maar dat secretaressewerk vond zij eentonig en saai.

Uiteindelijk kwam zij in 1984 bij Henk Smit van de bekende makelaarsfamilie in Laren terecht, die zij kende omdat zij ook wel eens voor expats van Philips bemiddelde. Omdat daar op een gegeven moment geen secretaresse was, werd haar gevraagd of zij even kon helpen voor een week of zes, zodat naar een nieuwe secretaresse kon worden uitgekeken. Maar ze is daar lange tijd gebleven en heeft toen ook de opleiding tot makelaar gevolgd. Dat was een enorm leuke tijd waarin zij veel heeft geleerd, ook over de BEL-dorpen. Na enkele reorganisaties trok Henk Smit zich terug uit de makelaardij en uiteindelijk is Eline voor zichzelf begonnen. Zij had daar al

De dochters van Wolter en Eline Lemstra: Charlotte (l.) en Ingeborg (r.).

ervaring mee opgedaan door zelfstandig de bouwbegeleiding te doen voor kopers die via makelaar Smit een deel van een gesplitste boerderij kochten.

Het splitsen van boerderijen

In de jaren '90 werd in Eemnes een aantal boerderijen gesplitst in twee wooneenheden. De agrarische bestemming kwam te vervallen en daardoor werden voorhuis en deel apart aan particulieren verkocht. Zo heeft Eline met Tijs Blom, die de verbouwingen uitvoerde, een aantal van deze projecten gedaan waaronder in 1992 ook hun eigen huis, het achterste deel van de voormalige boerderij van de familie Brouwer aan de Wakkerendijk 94. De kopers van te splitsen boerderijen konden dan bij Eline komen kijken hoe het was geworden.

Het idee was dat het voorhuis werd gerenoveerd en dat op de deel een nieuw huis werd gebouwd waarbij de stijlkenmerken zoals de oude standers en gebinten

De deel van de vroegere boerderij Wakkerendijk 94. Hier is nu het woongedeelte van de familie Lemstra. Foto 1991.

behouden bleven. Beide delen werden gescheiden door een dikke brandmuur. Met andere woorden: een nieuwe woning in een oude jas, voorzien van de toen aanwezige duurzaamheid zoals isolatie, dubbel glas en een HR-verwarmingsetel. Massief

Voorzijde van de boerderij Wakkerendijk 94. Foto uit 1992, gemaakt voor de splitsing en verbouwing.

Achterzijde van de voormalige boerderij Wakkerendijk 94. Foto uit 1992, gemaakt voor de splitsing en verbouwing.

houten binnendeuren werden in de timmerfabriek van Franken in Laren nagemaakt naar een model van begin 1900. De buitenmuren bleven staan, de stalramen werden vervangen door grotere ramen met roede-verdeling, de koepoorten werden vervangen door een deur of glad glas tot op de grond en de rieten kap werd opgeknapt of vervangen. Bijgebouwen bleven staan of werden afgebroken.

Hoewel het jammer was dat de boeren verdwenen, bleven de panden op deze manier wel behouden. Veel mensen hadden er geen idee van hoe je, in stijl, van de deel van

Het achterste gedeelte van de voormalige boerderij Wakkerendijk 94, nu het woongedeelte van de familie Lemstra. Foto ca. 1994.

een boerderij een woning maakte. Eline gaf de kopers uitleg over de bouwtekeningen en ging op de bouwplaats kijken. In het weekend werd dan met de nieuwe eigenaren overlegd over de vorderingen van de bouw. De kopers kwamen uit Eemnes, Laren en Baarn. Ze is nog steeds actief als makelaar en vindt het vooral leuk om starters en ouderen te helpen die veel uitleg en ondersteuning wensen.

Vrijwilligerswerk

Eline heeft vele vrijwilligersbaantjes gehad of heeft die nog steeds.

Het belangrijkste daarvan vindt zij haar voorzitterschap van de stichting Woonadvies Commissie Eemnes en haar lidmaatschap van de Raad van Toezicht van de stichting Bibliotheek Gooi en meer waarvan een beknopt overzicht in dit interview. Deze rollen voelen soms als echt werk en in de afgelopen jaren is dit vrijwilligerswerk steeds verder geprofessionaliseerd.

Eline heeft in al die jaren zeer verschillende vrijwilligersactiviteiten ontplooid.

- Zo was ze, als niet-moeder, in 1980 leesmoeder op de Wegwijzer, omdat er te weinig moeders beschikbaar waren.
- Van 1980 tot 1984 was zij bestuurslid van Stichting De Driesten in Eemnes; een soort Volksuniversiteit. De Driesten organiseerde cursussen in de toentertijd nieuwe Hilt en verzorgde ook de Kindervakantieweek.
- Op de school van haar kinderen, De Zuidwend, is zij van 1998 tot 2008 o.a. klasse-ouder geweest en heeft zij in de medezeggenschapsraad gezeten. Daar is zij ook betrokken geweest bij het tot stand komen van de Clusterschool.
- Ook is zij van 1998 tot 2010 actief geweest bij de musicalafdeling van de Gooische Muziekschool in Bussum.
- Sinds 2018 is zij voorzitter van de Old School Musical Foundation (OSMF), een lesprogramma in muziektheater voor kinderen en jongvolwassenen, opgezet door dochter Charlotte.
- Sinds 2004 maakt Eline vanuit de Woonadvies Commissie Eemnes deel uit van de Straatnamencommissie, samen met o.a. een oud-wethouder en twee leden van de Historische Kring Eemnes. Ze heeft deze commissie o.a. geadviseerd over de namen in Zuidpolder.

Woonadvies Commissie Eemnes (WAC)

Deze commissie toetst de gebruikskwaliteit van gebouw en woonomgeving bij nieuwbouw, evenals de toegankelijkheid van de openbare gebouwen en openbare ruimte, waarbij de bewoner centraal staat. De commissie adviseert de gemeente, de ontwikkelaar en de corporatie hierin. Ook kan advies gegeven worden aan de bestaande bouw bij verduurzamen en langer thuis blijven wonen.

Hoe is dat ontstaan? De eerste Vrouwenadviescommissie (VAC) dateert uit 1946 en werd opgericht in Rotterdam. De doelstelling en de toetscriteria zijn echter nog steeds dezelfde, ook al worden deze in de moderne tijd anders uitgewerkt. Het aantal commissies breidde zich uit en in 1965 werd het landelijke steunpunt VACpuntWonen opgericht.

In Eemnes nam vanaf 1970 het aantal inwoners drastisch toe door grootschalige nieuwbouw in de Noord- en Zuidbuurt. Van 1970 tot 1987 bestond de Woonruimte Advies Commissie. Het volgende is een citaat uit een interview in het blad van de HKE met Jan van Wijk: "Het werkte zo: op verzoek van het College van B en W bezochten leden van de commissie personen die andere ruimte wensten (op huurbasis). De commissie bekeek de woonsituatie en de gezinssamenstelling en bracht daarover rapport uit aan het college."

De dames van de Woonadvies Commissie aan het werk in het complex "Galloway" aan de Ruizendaallaan. V.l.n.r. ontwikkelaar Bas van Middelaar van Heijmans, Eline Lemstra-Meissner en Marja van Deutekom-Dop.

In 1987 is in Eemnes de Vrouwen Advies Commissie (VAC) opgericht; een groep van 5 vrouwen die zich bezighield met het beoordelen van de bouwtekeningen van nieuwbouwwoningen op gebruikskwaliteit. Deze VAC heeft in de jaren '90 over de gehele Zuidbuurt advies uitgebracht. Daarna werd deze commissie een woonadviescommissie (WAC), waarbij Eline in 2004 is gestart en waar ze nog steeds actief voor is. Sinds 2012 bestaat de WAC uit 3 vrouwelijke leden die zich ieder beroepsmatig op een andere manier bezighouden met wonen. Ondersteuning werd en wordt verkregen door VACpuntWonen, een overkoepelende organisatie die het landelijk netwerk van commissies voorziet van opleiding en informatie.

Bibliotheek

In 1981 was Eemnes zodanig gegroeid dat de bibliobus de inwoners niet langer kon bedienen. Onder leiding van de toenmalige burgemeester mevrouw Fien de Leeuw-Mertens werd er een werkgroep opgericht om een bibliotheekvoorziening in Eemnes te vestigen. Vanuit het bestuur van De Driesten nam Eline deel aan de werkgroep. Er werd gestart in het oude schoolgebouw van de Mariaschool aan de Rutgers van Rozenburglaan. Een oud gebouw dat lekte, maar wonderbaarlijk genoeg nooit boven één van de boekenkasten. Vanuit de oprichtingswerkgroep in 1981 is Eline, op twee onderbrekingen na, al bijna 40 jaar lid van diverse besturen van de bibliotheek. In het begin verrichtten de bestuursleden naast het bestuurlijke werk ook andere vrijwilligerstaken. Zo hielp Eline mee met de schoolbezoeken. Ten gevolge van gemeentelijke herindelingen en bibliotheekfusies ging de bestuurs-

vorm in 2016 over in een Raad van Toezicht, waar Eline voor Eemnes nu nog in zit en toen veranderde de naam in Stichting Bibliotheek Gooi en meer. Vanuit die rol was zij ook sterk betrokken bij de verhuizing van de bibliotheek in 2020 naar Het Huis van Eemnes, maar ze was dat ook al bij de bouw in 1990 van het onderkomen van de bibliotheek aan de Raadhuislaan. Ook is zij vrijwilliger bij het Taalcafé van de bibliotheek waar statushouders en anderstaligen hulp kunnen krijgen met de Nederlandse taal."

Betrokkenheid bij de Historische Kring Eemnes:

Niet lang na de oprichting van de Historische Kring Eemnes in 1979 is Eline lid geworden. Zij genoot vooral van de diavoorstellingen voorzien van commentaar door Henk van Hees en de soms ruziënde boeren die vonden dat het heel anders zat dan er gezegd werd, hetgeen vaak tot grote hilariteit leidde.

Eline is op een bijzondere manier actief geworden bij de Historische Kring Eemnes. In de jaren '90 vond het laatste deel van de ruilverkaveling plaats in Eemnes. Ook de boerderij van Eline en haar man was daarbij betrokken. Het plan dat de ruilverkavelingscommissie had bedacht voor de waterlopen achter hun huis vonden zij niets en haar man Wolter maakte een nieuwe tekening. Eline moest die gaan verdedigen bij de commissie in Baarn en maakte daar zo'n indruk, dat toen de Historische Kring Eemnes nieuwe bestuursleden zocht, zij door de toenmalige voorzitter en dijkgraaf Teus Roodhart, benaderd werd of zij niet wilde toetreden tot het bestuur. Op haar vraag aan Teus waarom hij dat aan haar vroeg was zijn antwoord: "Jouw optreden bij de ruilverkavelingscommissie was van dien aard dat ik dacht, die moet ik hebben". Teus verzweeg echter dat het ook de bedoeling was dat zij taken in de Oudheidkamer op zich nam. Dat was echter moeilijk te combineren met

Eline Lemstra (r.) en José van Kemenade (l.) jeugdbibliothecaris in Eemnes, gefotografeerd in de Eemnesser bibliotheek aan de Raadhuislaan.

Eline Lemstra-Meissner. Foto 1998.

kleine kinderen en een man die veel op reis was. Zij heeft van 1998 tot 2000 in het bestuur gezeten en haar plaats daarna beschikbaar gesteld voor iemand die meer tijd had. Nu heeft zij al een aantal keren in de kascommissie gezeten. Verder levert zij zo nu en dan hand- en spandiensten, zoals bij het torenklimmen, bij de uitreiking van monumentenschildjes of als gastvrouw in de Oudheidkamer bij bijzondere gelegenheden.

Eline heeft zich als doel gesteld om regelmatig iemand een proefabonnement cadeau te doen van de Historische Kring Eemnes en heeft geconstateerd dat velen dan ook lid blijven. Bij het projectbureau Zuidpolder heeft zij, vanuit haar contact als voorzitter van de Woonadvies Commissie Eemnes (WAC), gepromoot om een cadeau-abonnement toe te voegen aan het welkomstpakket dat nieuwe bewoners krijgen als zij in de Zuidpolder komen wonen.

Slot

Voor persoonlijke hobby's blijft er niet veel tijd over en rondom de boerderij is altijd van alles te doen.

Steeds vaker krijgt Eline de vraag of het niet goed zou zijn de geschiedenis van de bibliotheek in Eemnes en van het bestaan van de Woonadvies Commissie Eemnes op papier te zetten. Misschien is dat nog een leuke hobby voor de toekomst, waarbij zij dan in aparte publicaties dieper in kan gaan op haar werk voor deze stichting!

Gezocht: foto's van grote gezinnen

Het gezin Hilhorst, een Groot Eemnesser gezin. V.l.n.r. achterste rij: Gijs, Bertus, Jan, Richard, Nel en Piet. Tweede rij van achteren: Wim, Mien, Ria en Johan. Voorste rij: moeder Rijkje Hilhorst-van der Zwaan, Frans, vader Jan Hilhorst (de Post) en Kees. Foto 1961.

Voor een volgende tentoonstelling van de Historische Kring Eemnes zoeken wij foto's van grote Eemnesser gezinnen (ca. zes of meer kinderen). Wij willen ook in contact komen met mensen uit zulke gezinnen. Heeft u herinneringen of foto's, die u met ons wilt delen, stuur dan een mailtje naar: Voorzitter@historischekringeeemnes.nl of bel het nummer van de voorzitter: 06-49812093.

Wij nemen dan contact met u op.

Marga Hilhorst
Voorzitter HKE

Zo maar een bruiloft

Bertus Wiggerts

In 2016 schreef ik het boek "Wiggerts familiechroniek 1896 – 2016". Locatie: Wakkerendijk 232. Aanleiding was het overlijden van mijn moeder, Maria Gerarda Wiggerts-Hoofd, in 2014. Bij het ontruimen van haar woning kwamen drie koffers met oude kasboeken, brieven, ansichtkaarten en andere documenten tevoorschijn. Een aantal van deze documenten verwerkte ik in het hiervoor genoemde boek.

Eén van de gebeurtenissen, die beschreven werd, was het huwelijk van mijn moeder (geb. 1922) en mijn vader Jan Wiggerts (geb. 1908) in 1947. Zij trouwden op 30 mei voor de wet en op 4 juni vond de kerkelijke inzegening plaats. Alle kaarten, brieven en telegrammen van die trouwerij zijn bewaard gebleven. Toentertijd kon ik die niet

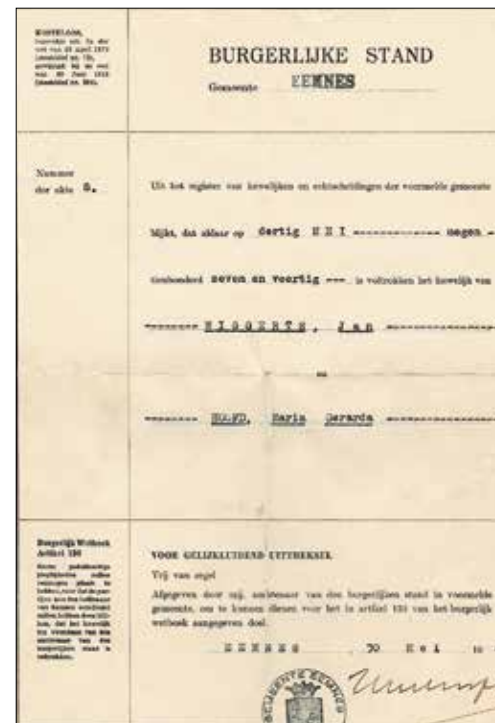
allemaal opnemen in het boek, want dan zou er te veel nadruk op deze gebeurtenis komen te liggen en dat zou de balans in het boek aantasten.

En zoals dat gaat, de koffers werden weer opgeborgen. Totdat ik op zoek was naar een bidprentje en opnieuw de koffers raadpleegde. Spijt heb ik er niet van, maar in het boek hadden misschien toch nog wel een paar van die prachtige brieven en kaarten opgenomen kunnen worden. De optie om deze bewaard gebleven documentjes alsnog publiekelijk te maken, legde ik voor aan de redactie van "Historische Kring, Eemnes". Zij vond dat een goed idee.

Opvallend is de brief van G.P.N. Los uit Amsterdam. De brief is gericht aan Jan Wichers. Geen achternaam in Nederland is zo verschillend geschreven als de naam Wiggerts. In de geschiedenis van de Eemnesser familie werd tot halver-

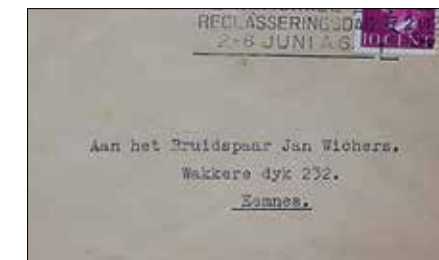

Jan Wiggerts en Marie Hoofd op hun trouwdag 4 juni 1947 bij een koetsje

Trouwakte van Jan Wiggerts en Marie Hoofd.

wege de achttiende eeuw 'Wichers' geschreven. Daarna werd het Wiggerts. Deze spelling hield stand tot in de twintigste eeuw, maar werd toen al 150 jaar gecombineerd met 'Wiggerts', met een 't' dus. Deze drie schrijfwijzen waren dominant, maar er kwamen nog veel meer schrijfwijzen tussendoor: Wicherts, Wiggards, Wiggarts, Wychers, Wijchers, Wigharts, Wyghers, Wiggert, Wighers, Wichel, Wiches, Wygertse en Wigers.

Enveloppe waarop de familienaam Wiggerts gespeld is als Wichers.

Het was wel bijzonder dat toen in 1947 ineens de oude schrijfwijze Wichers weer opdook.

Opmerkelijk is ook de brief van kapelaan Boelens. Deze kapelaan was van 1941 tot 1945 actief in Eemnes en dus voor het jaar 1947 reeds vertrokken. Hij woonde toentertijd in Apeldoorn. In zijn brief spreekt hij zijn gelukwensen uit en wijdt hij een alinea aan Antje Klaver, de moeder van mijn vader, mijn oma. Bekend is dat zij een diepgelovige vrouw was, die soms uren zat te bidden. Ook haar drie zonen, Johannes, Tijmen en Jan, moesten na het avondeten op hun knieën naast de stoel mee in gebed. Van deze zonen weten we dat zij met enige regelmaat midden in de nacht naar Baarn togen om beer-

Trouwkaart van Jan Wiggerts en Marie Hoofd.

putten leeg te halen. Zij hadden er na het avondeten al een lange, zware dag opzitten. Dat bidden duurde dan soms zo lang dat zij daarbij knielend naast de stoel in slaap vielen.

Kapelaan Boelens schreef:

Feliciteer ook je ouders, broers en zusters van mij (betreft de familie van mijn moeder). Bijzonder je moeder, Jan (de moeder van mijn vader). Ik heb haar altijd zo bewonderd om haar middeleeuwse vroomheid en haar daadwerkelijke Katholieke – Actie geest. Als zelfs de kapelaan dit schrijft...

Feliciteer van Zr. Valentine, indertijd hoofd van de H. Hartschool voor meisjes in Eemnes.

De bijzondere vroomheid is ook terug te zien in de aankondiging van het huwelijk. Mijn vader heette toch echt Jan, maar op de kaart van de aankondiging werd Johannes geschreven. Ongetwijfeld de invloed van Antje. Jan heeft als naam geen religieuze betekenis, Johannes des te meer.

Van een andere orde is de getypte brief van Zr. Valentine . Zij gaf les op de Heilig Hartschool, de lagere school voor meisjes in Eemnes. Mijn moeder heeft bij haar in de klas gezeten. Het taalgebruik is enigszins formeel, statig en bedachtzaam.

Verder waren er gelukwensen en telegrammen vanuit het hele land, van Deventer, Apeldoorn, Den Haag tot Amsterdam. Het is niet van alle adressen duidelijk welke verbanden er met de familie Hoofd of de familie Wiggerts waren. Wel is bekend dat beide families zich - vooral in de oorlog - openhartig opstelden naar mensen die op zoek waren naar voedsel. Ook in Hilversum was er in de laatste oorlogsjaren grote voedselschaarste en Hilversummers trokken er op uit om eten te vinden. Met een aantal Hilversumse bewoners is na de oorlog nog langdurig contact onderhouden. Zoals de familie De Heus en de familie Almekinders. Izaak Almekinders was bloemist aan de 's Gravelandseweg in Hilversum. In zijn vrije tijd was hij een verdienstelijk

Gelukwentelegram van de familie De Heus.

tekenaar en schilder. Hij heeft vele honderden tekeningen in Eemnes en omgeving gemaakt waaronder één van het huis Wakkerendijk 258 , de locatie waar de bruiloft werd gevierd en waar mijn moeder opgroeide.

Het getekende bruidspaar is van Gerardus Hendricus Corstjens , geboren in Amsterdam in 1883 en overleden in 1963. Hij was getrouwd met Johanna van Lokhorst. Het gezin van Gerardus Corstjens telde 12 kinderen. Zij woonden in een kleine woning in de Amsterdamse Jordaan. De armoede in deze wijk was begin 20ste eeuw groot en de woonomstandigheden waren dramatisch. Door de toenemende industrialisatie eind 19de eeuw, kwam een stroom werkzoekenden naar Amsterdam op gang, mensen die allemaal huisvesting nodig hadden. Gezinnen woonden in veel te kleine woningen met gebrekkig sanitair, weinig ventilatie en daglicht. Om over ongedierte maar niet te spreken. Slaapplaatsen waren er

Izaak Almekinders (1903-), goede bekende van de familie. Hij was tekenaar en schilder in zijn vrije tijd.

Tekening van het pand Wakkerendijk 258, gemaakt door Izaak Almekinders in 1969. In dit huis (Het Zwaantje) is Marie Hoofd opgegroeid en hier werd de bruiloft gegeven.

nooit genoeg. De jongste kinderen sliepen onder de bedstede van hun ouders in een stijfselkissie. (Stijfselkissie: een verschepingskist voor stijfsel die als wieg werd gebruikt, bekend geworden door een lied van Rika Jansen.) Via oproepen in de kerk werden kinderen in gezinnen buiten de stad ondergebracht om letterlijk 'op adem te komen en aan te sterken'. Op deze wijze kwam één van de zonen van Gerardus, Jan Corstjens, in 1917 bij de familie Wiggerts aan de Wakkerendijk terecht. Voor de duur van een grote vakantie, maar Jan is 7 jaar gebleven.

De zoon van Jan Corstjens (Gerard) kwam later ook bij de familie Wiggerts en logeerde regelmatig bij de familie Hoofd. Gerard overleed in 2021. Hij sprak met veel waardering over de beide families en over het tekentalent van zijn opa Gerardus.

Tekening van Gerardus Hendricus Corstjens (1883-1963).

Pagina uit een feestgids met een fotootje van Matthijs Fonville (1907-), zoon van Wousje Wiggerts en neef van de bruidegom Jan Wiggerts.

Een andere genodigde was Matthijs Fonville. Hij was een neef van mijn vader. Matthijs had een kapperszaak aan de rand van de oude stad Utrecht. Zijn vrouw Geertruida van Arnhem – voor ons was het tante Truus! – was een echte Utrechtse. Zij kwamen met enige regelmaat op zondagmiddag op bezoek, met hun kinderen. Met de trein naar Baarn en vervolgens met de bus naar Eemnes. Zij mochten op het feest niet ontbreken.

Het moet een intens en groot feest zijn geweest waar werd gezongen en waar diverse verzen en gedichten werden voorgedragen. Hieronder volgt een voorbeeld:

Trouwfoto van Jan Wiggerts en Marie Hoofd.

Welkom aan het bruidspaar

*Welkom, welkom Bruid en Bruidegom
In deez' woning rijk versierd,
Waar te midden uwer dierb'ren
Thans uw bruiloft wordt gevierd*

*Hedenmorgen in Gods tempel
Neergeknield voor Gods altaar
Werd gij door de band des huw'lijks,
Nauw verenigd met elkaar.*

*Al uw dierb'ren U omringend
Delen in uw jong geluk,
Wensen U een blijde toekomst
Vrij van kommer en van druk*

*Zij deez' bruiloftsdag een feestdag
Waar de vreugde hoogtij viert
Mogen wij U weer bezingen
Als U eens het zilver viert.*

En er werd volop gezongen. De teksten van de liederen zijn bewaard gebleven. De navolgende tekst ging op de wijs van: "Zie de maan schijnt door de bomen":

*Wijn met zeepsop, kwast met pekel,
Kalfsgehakt met cocosvet,
Ham gestoofd met wonderolie,
Rijst met veren uit een bed,
Bier met roet, lekker zoet,
't Smaakt in elk geval toch goed.*

Hierna volgen nog twee coupletten.

In die tijd bestonden er geen sociale media. Een enkeling had telefoon en men correspondeerde met elkaar door middel van kaarten en brieven. Toch waren de verbanden warm en hecht. Een bewaard gebleven lijstje namen laat zien dat er 50 uitnodigingen werden verstuurd. Vriendschappen gedijden niet door frequentie maar veel meer door intentie. Men ging veelal onaangekondigd bij elkaar op bezoek en dat was altijd goed. Bij mijn ouders was ook altijd iedereen welkom, ongeacht het tijdstip van het bezoek. De vele kaarten, brieven en gelukwensen die bewaard zijn gebleven laten die verbondenheid zien.

Uit overlevering weten we dat het feest van de bruiloft tot diep in de nacht duurde en dat mijn vader na afloop direct is gaan melken.

"4 juni 1947: Zo maar een bruiloft"

Uitnodiging aan alle leden voor de Algemene Ledenvergadering

donderdag 7 april 2022 van 20.00 – 22.00 uur in Huis van Eemnes

Agenda *

20.00: Opening door de voorzitter, mededelingen en vaststellen agenda.

De volgende onderwerpen komen in ieder geval aan de orde:

- Notulen (schriftelijke) Algemene Ledenvergadering d.d. 23 september 2021
- Jaarverslag 2021
- Verslag van de kas controlecommissie over 2021
- Financieel jaarverslag 2021 en Begroting 2022
- Benoeming kas controlecommissie voor het boekjaar 2022
- Verkiezing van 4 bestuursleden (*zie hieronder*)
- Activiteiten en overige mededelingen
- Rondvraag

20.45: Sluiting vergadering en pauze

Programma na de pauze

21.00: Fotopresentatie van Henk van Hees met als thema 'Oud zijn vroeger en nu'.

21.30: Napraten.

22.00: Afsluiting van de avond

Verkiezing bestuursleden

Vier bestuursleden zijn dit jaar (statutair) aftredend. Zij allen stellen zich herkiesbaar. Dat zijn mevr. E.C.M. (Betsy) Seure-van 't Klooster, J.A. (Jan) de Bruijn, H.A. (Henk) van Hees en W. (Wiebe) van IJken.

Tegenkandidaten kunnen zich t/m 2 april a.s. schriftelijk of per e-mail melden bij de secretaris.

* De volledige agenda en overige stukken zijn vanaf 31 maart 2022 in te zien in de Oudheidkamer en op de website historischekringeemnes.nl

in de periode van 1811 tot 2020

Harry van der Voort

Nu de bestuurders uit de eerste periode van 1811 tot 1851 zijn besproken, is het de beurt aan de bestuurders uit de tweede periode. Die periode loopt van 1851 tot 1941. In 1851 werden als gevolg van de wijziging van de Kieswet in 1850 en de invoering van de Gemeentewet van 1851 voor het eerst de leden van de gemeenteraad gekozen. In 1941 maakte de Duitse bezetter een einde aan de gemeenteraad als gekozen vertegenwoordigers van de inwoners. De derde periode, die loopt van 1945 tot heden, komt later aan bod.

Deze tweede periode omvat 46 mannen die in Eemnes burgemeester, wethouder of raadslid waren. De eerste 24 van hen passeerden reeds de revue. Nu komen 11 bestuurders aan de orde. De laatste 11 komen in het volgend deel aan bod. Van elke bestuurder is een korte levensschets samengesteld. Hierin wordt verteld wie zij waren, waar zij woonden en wat zij in het dagelijks leven deden.

Mr. Jacob Cornelis Gijsbert Carel Laan

Jacob Cornelis Gijsbert Carel Laan werd op 13 januari 1826 geboren te Zuilen als zoon van Gijsbert Nicolaas Laan, gemeenteontvanger van Eemnes (1815-1850), en Carolina Hendrina Sara Sanderson. Hij was van protestantse huize. Na het voltooien van zijn rechtenstudie in 1851 vestigde Jacob zich op het familiebuiten Steevlied dat

Mr. Jacob Cornelis Gijsbert Carel Laan (1826-1873), van 1858 tot 1867 burgemeester van Eemnes.

net ten zuiden van Eemnes in Baarn lag. Jacob bekleedde verschillende functies op fiscaal gebied. Hij trouwde op 30 juni 1859 in Amsterdam met zijn nichtje Johanna Leuveling Tjeenk. Uit hun huwelijk werden zes kinderen, één zoon en vijf dochters geboren; vier kinderen werden volwassen. Na zijn huwelijk verhuisde Jacob naar villa Rusthoek (nu villa Ekby) aan de Van Heemstralaan en in 1862 naar villa Rustoord (nu Mariaoord) aan de Kerkstraat, beide in Baarn. In 1868 verhuisde Jacob met zijn gezin naar Amersfoort en ging daar aan de Langestraat wonen. Hij overleed op 31 mei 1873 tijdens een verblijf in Wiesbaden, deelstaat Hessen, Duitsland. Jacob was een neef van Hendrik Arnoud en Christiaan Dirk Laan.

Jacob Laan werd op 11 oktober 1858 burgemeester van Eemnes en Baarn. Met zijn benoeming werd ook in Baarn en Eemnes het landelijk beleid gevolgd dat niet meer een vooraanstaand persoon uit de gemeente tot burgemeester werd benoemd, maar een beroepsbestuurder hoewel Laan stamde uit een Baarnse familie. Jacob Laan werd ook tot gemeentesecretaris van Eemnes benoemd, bekrachtigd bij KB van 12 november 1858. En hij werd door de gemeenteraad tevens benoemd tot ambtenaar van de Burgerlijke Stand. In 1862 werd Jacob Laan lid van de Provinciale Staten van Utrecht. In 1865 werd hij voorzitter van het Waterschap Eemland. Op 28 november 1867 verkreeg Jacob Laan op zijn verzoek eervol ontslag als burgemeester wegens aanvaarding van het lidmaatschap van Gedeputeerde Staten in de provincie Utrecht. Ook legde hij in dat jaar zijn taak bij het waterschap neer. Hij bleef lid van Gedeputeerde Staten tot zijn dood. De Laanstraat in Baarn is naar hem vernoemd. Jacob Laan was 9 jaar en 1 maand bestuurder in Eemnes.

Izaak Makker (1854-1930)

Izaak Makker

Izaak Makker werd in Eemnes geboren op 2 december 1854 als zoon van Jacob Franse Makker en zijn eerste vrouw

Klaasje Stalenhoef. Hij trouwde in Blaricum op 11 mei 1881 met Hillegonda de Jong. Zij kregen twee kinderen, een dochter en een zoon, die beiden volwassen werden. Izaak was rooms-katholiek. Hij was boer op de boerderij Wakkerendijk 42 en overleed in Eemnes op 29 juni 1930

Izaak Makker werd in de zomer van 1893 gekozen tot raadslid en beëdigd op 5 september. Hij werd elke zes jaar herkozen tot hij bij de eerste algemene verkiezingen van 1919 niet meer werd herkozen. Izaak trad op 31 augustus 1919 af als gemeenteraadslid. Hij was 26 jaar bestuurder

De boerderij Meentweg 47 met links voor Manus Meijer (1845-1913).

Hermanus Meijer

Manus werd op 1 oktober 1845 geboren in Eemnes als Hermanus Meijer. Hij was de zoon van Jacob Meijer en Jannetje Blom. Manus was protestants-christelijk. Hij was boer op de boerderij Meentweg 47. Manus trouwde op 9 november 1877 met Cornelia van Essen. Uit hun huwelijk werden vijf kinderen, twee zonen en drie dochters, geboren, waarvan één zoon en twee dochters volwassen werden. Manus overleed op 9 augustus 1913 in Eemnes.

Hermanus Meijer was raadslid vanaf 7 september 1887 tot zijn overlijden op 9 augustus 1913. Hij was 25 jaar en 11 maanden bestuurder.

Mr. Johan Hendrik Mello baron Mollerus van Westkerke

Jonkheer Johan Hendrik Mello Mollerus werd geboren op het huis Zwaluwenburg in Oldebroek op 21 februari 1840 als zoon van Hendrik Mello baron Mollerus, heer van Westkerke, en Jacoba Louisa barones van Eck van Overbeek. Hij trouwde op 15 juni 1865 in Utrecht met Louise Antoinette Stratenus (1846-1909) uit de stad Utrecht. Hun huwelijk bleef kinderloos. Johan Mollerus was van protestants-christelijke huize. Hij overleed in Arnhem op 5 januari 1909.

Mr. Johan Hendrik Mello baron Mollerus van Westkerke (1840-1909), van 1868 tot 1880 burgemeester van Eemnes.

Johan Mollerus was een voor de 19e eeuw typische conservatieve edelman uit de provincie en was fel anti-socialistisch. Echter hij was wel sterk sociaal gericht. Zijn opvatting was dat de beste manier om het opkomende socialisme te bestrijden de verbetering van de sociaal-maatschappelijke omstandigheden van de arbeiders was. Om dit bereiken zette hij zich in voor de verbetering van het onderwijs. Daarnaast was hij een betrokken bestuurder en woonde regelmatig persoonlijk inspecties bij. Na de dood van zijn vader in 1865 erfde hij de titel baron en de heerlijkheid Westkerke en mocht hij zich sindsdien Johan Hendrik Mello baron Mollerus van Westkerke noemen.

Op 15 februari 1868 werd Johan Mollerus benoemd tot burgemeester van Eemnes en Baarn en op 26 februari werd hij tevens gemeentesecretaris van Eemnes.

Ook werd hij benoemd tot ambtenaar van de Burgerlijke Stand van Eemnes. In de loop van 1868 werd hij voorzitter van het Waterschap Eemland. Begin 1880 werd Mollerus benoemd tot commissaris des konings (na 1890 commissaris der Koningin)

in de provincie Gelderland. Op 3 mei 1880 hield Mollerus zijn afscheidsrede in de raadsvergadering van Eemnes. Wegens vertrek legde hij ook zijn andere functies in Eemnes en Baarn neer. Johan Mollerus bleef tot zijn dood in 1909 commissaris in Gelderland. Hij was 12 jaar en 2 maanden bestuurder van Eemnes. De Mollerusstraat in Baarn is naar hem vernoemd.

Mr. Pieter Anton Lodewijk van Ogtrop

Pieter Anton Lodewijk (Piet) van Ogtrop werd in Amsterdam op 12 februari 1904 geboren als zoon van mr. Henricus Joannes van Ogtrop en Aleida Gijsberta Maria Hanlo. Na zijn studie rechten vestigde Piet van Ogtrop zich in 1931 in Den Haag. Hij werkte tot 1936 als secretaris van het Nationaal Crisiscomité in Den Haag. Piet van Ogtrop trouwde in 's-Gravenhage op 5 oktober 1937 met Eugenie Anna Maria Catharina barones van Voorst tot Voorst. Uit hun huwelijk werden vier kinderen, twee zonen en twee dochters, geboren die allen volwassen werden. Piet van Ogtrop overleed in Laren op 9 mei 1958 na een kort ziekbed van vier weken.

Mr. Pieter Anton Lodewijk van Ogtrop (1904-1958), van 1936 tot 1948 burgemeester van Eemnes.

Met de benoeming van Piet van Ogtrop veranderden twee zaken rond de burgemeester van Eemnes. Op de eerste plaats kwam er een einde aan de benoeming van edellieden als burgemeester van Eemnes al werd er nog niet helemaal afscheid genomen van de adel. Daarnaast werd aan de burgemeester geen ontheffing meer verleend om buiten de gemeente te wonen. Piet van Ogtrop ging op 10 april 1936 op Molenweg 5 wonen. Omdat er in Eemnes geen behoorlijke huisvesting voor de burgemeester gevonden kon worden, kocht de gemeente de voormalige herberg De Lindeboom aan. In november 1937 werd de opdracht gegeven om de oude Lindeboom af te breken en in maart 1938 werd begonnen met de bouw van de nieuwe burgemeesterswoning naar ontwerp van architect P.C. van Uchelen uit Laren. Ondertussen werd aan Piet van Ogtrop

toestemming verleend om in Laren in pension te gaan en na zijn huwelijk tijdelijk in Blaricum te wonen totdat de nieuwe ambtswoning gereed zou zijn. Vanaf dat moment wonen de burgemeesters van Eemnes in Eemnes.

Piet van Ogtrop was betrokken bij de ruilverkaveling in de gemeente waarvan de voorbereiding al kort voor zijn benoeming was begonnen. Hiervoor dienden ook nieuwe uitbreidingsplannen voor de gemeente opgesteld te worden. Op hem rustte de zware taak om de gemeente door de Tweede Wereldoorlog en de bezetting heen te loodsen. Na de oorlog constateerde de zuiveringscommissie al vrij snel dat Van Ogtrop zich als burgemeester op geen enkele wijze schuldig had gemaakt aan heulen met de bezetter of erger en werd hij nog in 1945 hersteld in zijn ambt als burgemeester van Eemnes. Piet van Ogtrop bleef tot mei 1948 burgemeester van Eemnes, waarna hij zijn benoeming tot burgemeester van Blaricum aanvaardde. Piet van Ogtrop was 12 jaar bestuurder van Eemnes.

Een uitgebreid interview met zijn weduwe is te lezen in het Tijdschrift van HKE 2003 nr. 4, p. 137-152.

Harmen Pas Wzn.

Harmen Pas Wzn. (1872-1936)

Harmen Pas werd in Eemnes geboren op 17 maart 1872 als zoon van Willem Pas, korenmolenaar, en Grietje van Essen. Hij trouwde in Eemnes op 21 oktober 1904 met Johanna Jacoba van Schaik uit Kesteren. Na haar dood hertrouwde Harmen in Eemnes op 20 november 1935 met Jantiena Bade uit Muiden, die al jaren in Eemnes woonde en onderwijzeres was aan de School met den Bijbel. Uit het eerste huwelijk werden twee kinderen geboren, een dochter en een levenloos geboren kind; het tweede huwelijk bleef kinderloos.

Harmen was korenmolenaar op de korenmolen van Eemnes Buitendijk en woonde naast de molen op Molenweg 10. De loods bij de molen werd tegen het einde van de 19e eeuw omgebouwd tot

maalterij. De korenmolen werd in 1916 buiten dienst gesteld en uiteindelijk in 1926 afgebroken. Harmen was ook ouderling in de kerkenraad van de Gereformeerde Kerk te Laren. Hij overleed plotseling op 13 februari 1936 in Eemnes aan de gevolgen van een hartstilstand.

Harmen Pas Wzn werd bij de verkiezingen in de zomer van 1923 gekozen tot raadslid voor de ARP en beëdigd op 1 september. Op 8 september werd hij tevens tot wethouder gekozen, wat hij één termijn zou blijven. Op 3 september 1935 werd Harmen opnieuw tot wethouder gekozen. Hij zou raadslid en wethouder blijven tot zijn overlijden in 1936. Harmen Pas was 12 jaar en 6 maanden bestuurder.

Hermanus Franciscus Pen

Hermanus Pen werd op 30 augustus 1833 in Eemnes geboren als zoon van Cornelis Johannes Pen en Gijsberta Schoonderbeek. Hij trouwde op 11 april 1864 in Eemnes met Marritje Hoogeboom. Uit hun huwelijk werden acht kinderen, zeven dochters en één zoon, geboren. Vijf dochters werden volwassen. Hermanus was landbouwer en woonde op de boerderij Wakkerendijk 136. Hij was rooms-katholiek. Hermanus overleed op 4 maart 1890 in Eemnes.

Hermanus Pen werd op 14 september 1877 raadslid en op 2 september 1879 gekozen tot wethouder. Hij bleef raadslid en wethouder tot zijn dood in 1890. Hermanus was 12 jaar en 6 maanden bestuurder.

Jacob van de Pol

Jacob van de Pol werd in Eemnes geboren op 18 juni 1877. Hij was een zoon van Aalt van de Pol en Catharina van Mansom. Jacob trouwde in Maartensdijk op 3 februari 1911 met Wilhelmina Hoenderdaal. Zij werden de ouders van drie kinderen, allen

Bidprentje van Hermanus Franciscus Pen (1833-1890)

Jacob van de Pol (1877-1962)

dochters. Twee dochters werden volwassen. Jacob was tuinmansknecht (tuinarbeider) en woonde op Wakkerendijk 272. In 1951 verhuisde hij met zijn vrouw naar Baarn, waar hun kinderen na hun huwelijken waren gaan wonen. Jacob was protestants-christelijk. Hij overleed in Baarn op 9 december 1962.

Jacob van de Pol werd op 23 juli 1920 raadslid als opvolger van Hendrik Riggeling die zich teruggetrokken had.

Hij bleef raadslid tot de verkiezingen in 1923. Hij werd niet herkozen en trad op 31 augustus 1923 af. Jacob was 3 jaar en 1 maand bestuurder.

Jan Prinsen

Jan Prinsen was op 17 september 1865 in Loosdrecht geboren als zoon van Aart Prinsen en Gijsbertje Lustig. Hij trouwde in Breukelen-St. Pieters op 16 september 1892 met Aartje Oudhof uit Breukelen-St. Pieters. Uit hun huwelijk werden zes kinderen, drie zonen en drie dochters, geboren die allen volwassen werden. Jan was boer en woonde op de boerderij Wakkerendijk 128. Hij was protestants-christelijk. Jan overleed op 27 februari 1939 in Eemnes.

Jan Prinsen werd bij de eerste algemene verkiezingen op 6 mei 1919 gekozen tot raadslid, maar bij beëdiging op 9 september 1919 bedankte hij alsnog. Jan Prinsen was derhalve geen bestuurder van Eemnes.

Boerderij Wakkerendijk 128, bewoond door Jan Prinsen (1865-1939).

Adriaan Rebel

Adriaan Rebel werd geboren in Eemnes op 18 mei 1895. Hij was een zoon van Meindert Rebel en Johanna Christina Maria Bangert. Adriaan was garagehouder. Hij had zijn woonhuis met garagebedrijf in Eemnes-Binnendijk vlak bij de voormalige Herberg Het Roode Kruis, ongeveer ter plaatse van het huidige huis Wakkerendijk 39. Adriaan was protestant-christelijk. Hij trouwde op 5 februari 1920 in Baarn met de Baarnse Geertje Bast. Uit hun huwelijk werden twee kinderen, beide dochters, geboren, die volwassen werden. Op 1 april 1938 verhuisde Adriaan Rebel met zijn gezin van Eemnes naar Baarn. Hij overleed op 3 juni 1982 in Maartensdijk.

Adriaan Rebel (1895-1982)

Adriaan Rebel werd op 23 september 1935 raadslid. Hij trad op 5 maart 1936 al weer af. Hij was 5 maanden bestuurder.

Hendrik Jan Riggeling

Hendrik Riggeling werd op 27 februari 1884 in Eemnes geboren als zoon van Hendrik Joost Riggeling en Anna Haase. Hij trouwde op 26 augustus 1913 in Eemnes met Aaltje Scherpenzeel uit Eemnes. Uit hun huwelijk werden twee kinderen, een dochter en een zoon, geboren, die beiden volwassen werden. Hendrik is overleden te Laren op 21 oktober 1969. Hij was net als zijn vader Joost huisschilder en rijtuigschilder. Mogelijk beschilderde ook hij op verzoek tevens meubilair en huisraad. Hendrik was protestants en was actief in de Hervormde Kerk van Eemnes-Buiten. Hij was lid van de Christelijke Nationale Werkmansbond, afdeling Eemnes. Voor deze vakbond werd hij in 1917 gekozen als lid voor het Provinciaal Comité en in februari 1919 tot voorzitter van de Eemnesser afdeling. Hij bleef voorzitter tot november van datzelfde jaar omdat hij deze functie niet langer kon combineren met zijn raadslidmaatschap.

De Eerste Wereldoorlog bracht allerlei overheidsmaatregelen met zich mee. Om deze in goede banen te leiden, werden verschillende plaatselijke commissies opgericht. In november 1917 werd Hendrik namens de Werkmansbond lid van de Commissie van Toezicht op de Gemeentelijke Levensmiddelenregeling en een jaar later eveneens lid van de Commissie van Advies inzake de Distributie van Kleding. In 1918 werd een burgerwacht in Eemnes opgericht die onder leiding van Bertus Groen kwam te staan. Hendrik werd lid van deze burgerwacht en tevens lid van de Vertrouwensraad ter Assistentie van de Burgemeester inzake Burgerwacht-aangelegenheden. In 1919 werd Hendrik lid van de Commissie van Toezicht op de Arbeidsbemiddeling. In 1918 werd hij ook op politiek vlak actief.

Hendrik Jan Riggeling (1884-1969)

Hij stelde zich in december kandidaat voor de Anti-Revolutionaire Kiesvereniging "Nederland en Oranje" voor de eerste algemene gemeenteraadsverkiezingen van 1919. Aanvankelijk stond hij op de lijst als reserve-kandidaat maar toen één van de kandidaten zich in maart 1919 terugtrok werd Hendrik alsnog kandidaat.

Hendrik Riggeling werd in de zomer van 1919 aanvankelijk niet gekozen als raadslid, maar toen Jan Prinsen die wel gekozen was voor de ARP zich alsnog terugtrok, kwam Hendrik voor benoeming in aanmerking. Hij werd op 29 september als raadslid beëdigd, maar trad al weer af op 7 mei 1920. Hendrik Riggeling was 7 maanden bestuurder.

Eemnesser vlag mee op reis!

Henk van Hees

Steeds vaker mag de Eemnesser vlag mee op reis! Met name de kleine variant, die sinds enige tijd ook te koop is in de Oudheidkamer van de Historische Kring Eemnes. Nel Hilhorst en haar partner Jan Roest gaan er graag op uit met hun boot! Zo komen ze op allerlei mooie plekjes in Nederland en verder. Sinds vorig jaar gaat de Eemnesser vlag mee op hun boot! Speciaal voor ons blad maakten zij in Loosdrecht een foto en die willen wij hierbij graag publiceren.

Foto's met de Eemnesser vlag in den vreemde zijn welkom!

Om te laten zien dat de Eemnesser vlag verder komt dan Eemnes, bieden wij de mogelijkheid om vakantiefoto's met onze vlag te publiceren. Als je er ook nog wat over weet te vertellen, stellen we dat zeer op prijs.

Je foto en je eventuele verhaal kun je opsturen naar het e-mailadres: www.historischekringeemnes.nl

Kleermakers in Eemnes door de eeuwen heen

deel 12

HENK VAN HEES

Er zijn in het verleden altijd kleermakers actief geweest in Eemnes. In een speciale artikelenserie willen de leden van de Genealogische Werkgroep Eemnes deze kleermakers en hun werk onder de aandacht brengen. De oudste gegevens, waarvan is uitgegaan, dateren van circa 1675. Er wordt een zo volledig mogelijk overzicht gegeven van de Eemnesser kleermakers tussen 1700 en heden. Vooral wat betreft de oude tijden is het ons niet gelukt om alle gegevens compleet te krijgen. In deze twaalfde aflevering worden kleermakers behandeld, waarvan we niet met zekerheid hebben kunnen vaststellen waar ze woonden en werkten. Er worden afbeeldingen gebruikt, die te maken hebben met de behandelde kleermakerijen en algemene afbeeldingen uit de kleermakerijen door de eeuwen heen

Kleermakers in Eemnes waarvan niet bekend is waar ze woonden en werkten

In dit artikel passeren dus kleermakers de revue, die niet exact in Eemnes geplaatst konden worden. Ze zijn ingedeeld op alfabetische volgorde, uitgaande van hun achternaam of de aanduiding "kleermaker" of "snijder".

Johannis Cornelis Breijer

Hij werd geboren te Naarden op 20 mei 1838 als zoon van de huisschilder Jan Breijer en Johanna Breijer, die neef en nicht waren. In 1872 moet hij kleermaker in Eemnes geweest zijn. Zijn naam staat dan vermeld op een Belastinglijst van Eemnes. Hij trouwde op 27 juli 1883 in De Bilt met Agniet Elbersen en stierf in diezelfde plaats op 16 maart 1915. Zowel bij zijn huwelijk als bij zijn overlijden werd vermeld dat hij kleermaker van beroep was.

Cornelis Evertsen

Hij was kleermaker in Eemnes-Buiten, in ieder geval in de periode van 1665 t/m 1671. In die periode staat hij vermeld in de Rechterlijke Archieven van Laren.

Het oude pand Meentweg 21-23, dat waarschijnlijk ook al in de 18e eeuw bewoond werd door kleermakers. Hier zou Daniël Heek gewoond en gewerkt kunnen hebben.

Daniël Heek

In het Eemnesser Begraafboek staat vermeld dat op 10 mei 1714 in Eemnes-Buiten een kind begraven is van Daniël, de sneijer. Voorts worden er in de periode van 1714 tot 1727 in Eemnes-Buiten drie kinderen begraven van Daniël Heek. Er is tot nu toe in de periode van 1714 tot 1727 in Eemnes geen andere Daniël gevonden dan Daniël Heek. We mogen dus aannemen dat Daniël, de sneijer en Daniël Heek, één en dezelfde persoon zijn.

Daniël Heek werd in 1676 geboren te Bunschoten als zoon van Joost Gijsbertse Heek uit Bunschoten en Jacomina Sas uit Eemnes. Na 1705 heeft hij zich in Eemnes gevestigd. Kort daarna moet hij getrouwd zijn. Hij en zijn vrouw kregen in ieder geval zeven kinderen.

In het Armenboek van Eemnes-Buiten is te lezen dat tussen 1717 en 1750 geregeld kinderen werden besteed bij Daniël Heek en zijn vrouw. Dat betekent dat zij

weeskinderen en kinderen uit arme gezinnen opnamen in hun gezin. Daniël Heek is begraven te Eemnes-Buiten op 23 juli 1742. De bestedingen gaan na zijn dood gewoon door. Dezelfde kinderen werden toen besteed bij Angeniet. Dat moet dan dus de vrouw van Danlël Heek geweest zijn. Eén keer staat er zelfs bij dat het kind besteed werd bij Angeniet Heek. Dit houdt op in 1750. Dat kan dus betekenen dat Angeniet waarschijnlijk rond 1750 is overleden.

In de lijst "Uitzettingen Gemaal, Zegel en Logiesgeld van Eemnes-Buiten over het jaar 1741" staat Daniël Heek vermeld als wonend in een huis zo ongeveer ter hoogte van het tegenwoordige pand Meentweg 21-23. Hij is daar overleden in 1742.

Hendrik de Kleermaker

Volgens de Eemnesser Belastinglijsten woonde Hendrik in de periode van 1769 tot en met 1771 aan het eind van de Wakkerendijk in Eemnes-Binnen. Er woonden op dat adres toen twee personen van boven de 10 jaar.

Jan de Kleermaker

Volgens de Eemnesser Belastinglijsten woonde Jan in de periode van 1758 tot en met 1763, aan het einde van de Wakkerendijk in Eemnes-Binnen. Hij woonde daar als man alleen.

Willem de Kleermaker

Volgens de Eemnesser Belastinglijsten woonde Willem in 1774 in het allerlaatste huis van de Wakkerendijk in Eemnes-Binnen. Er woonden op dat adres toen drie personen van boven de 10 jaar.

Oude tegel waarop het ambacht van de kleermaker wordt uitgebeeld.

Jan Krimp

Nog niet alle raadsels rond kleermaker Jan Krimp zijn opgelost. We weten van hem het volgende: Van 1764 tot 1769 staat hij vermeld in de jaarlijkse belastinglijsten van Eemnes-Binnen. Hij is dan arm en krijgt geen aanslag. Hij moet gewoond hebben in de omgeving van de herberg "Het Roode Kruis" of nabij Wakkerendijk 196.

In het Eemnesser Begraafboek werden de volgende vermeldingen gevonden:

- op 19 maart 1763 werd in Eemnes-Binnen begraven: "een kind van Jan Lammerts, kleermaker, nalatende ouders".
- op 24 december 1766 werden te Eemnes-Binnen begraven: "de vrouw en een kind van Jan, de kleermaker".

Omdat het hier in beide gevallen om een kleermaker in Eemnes-Binnen gaat, zou de conclusie getrokken mogen worden dat Jan Krimp en Jan Lammerts één en dezelfde zijn.

Volgens het RK Trouwboek van Eemnes trouwden op 15 december 1760: Jan Lammers en Joanna Pieters. Zij lieten drie kinderen RK dopen in Eemnes: Pieter (1761), Barent (1762) en Meghteltie (1764). Waarschijnlijk is ook deze Jan Lammers dezelfde als de hiervoor genoemde Jan Lammerts en Jan Krimp.

Teunis Radstok / Ratstok

Teunis werd gedoopt te Eemnes-Binnen NH 4-3-1810 en hij overleed te Eemnes-Binnen op 15-1-1846. Hij woonde bij overlijden in huis nr. 1 in Binnendijk. Zowel bij zijn huwelijk als bij zijn overlijden wordt als zijn beroep "kleermaker" genoemd. Hij trouwde te Hilversum op 17-3-1838 met Anna Hogenbirk (1810(?) – 1879). Uit dit huwelijk zijn geen kinderen geboren.

Aert Philipse van Snellenberg

Op de Eemnesser bewonerslijst van 1675 komt de volgende vermelding voor: "**Aert Philips, een cleermaker met zijn vrouw en kint**".

Analyse van deze lijst heeft aangetoond dat zij in de omgeving van het Dikke Torentje in Eemnes-Binnen woonden. Nader onderzoek heeft uitgewezen dat er in Eemnes in die tijd maar één persoon met die naam was en dat betreft Aert Philipse van Snellenberg. Het gaat hier om een hervormde familie, die in deze periode in Eemnes-Binnen woonde en waarvan leden o.a. koster – schoolmeester waren in Binnendijk. Aert Philipse van Snellenberg moet overleden zijn voor 1707 want in dat jaar hertrouwde zijn weduwe Evertje Pieterse met Willem Janse Vlaanderen uit Hilversum.

Barent, snijder

In de periode van 1720 tot en met 1722 wordt Barent de snijder twee keer vermeld in het Armenboek van Eemnes.

Hendrik, snijder

Hendrik de snijder komt vier keer voor in het oude Begraafregister van Eemnes. In 1710, 1714 en 1716 wordt er een kind van hem begraven. In 1714 wordt zijn vrouw begraven. Hij woonde met zijn gezin in Eemnes-Buiten. Verder is er niets over hem bekend.

Teunis, snijder

Teunis de snijder wordt in 1709 vermeld in het oude Begraafregister van Eemnes omdat er op 20 juli van dat jaar een kind van hem begraven werd in Eemnes-Buiten.

Weegh Wegen

Deze Weegh is te vinden op de Bevolkingslijst van Eemnes uit het jaar 1675. Hij wordt daarop vermeld als **“een snijder met twee kinderen”**. Volgens deze lijst woonde hij in het derde vierendeel te Eemnes-Buiten (dat was ergens tussen de tegenwoordige adressen Meentweg 1 en Meentweg 61). Mogelijk was hij een zoon van Weeg Damen (van Wegen). In het RK Begraafboek van Eemnes staat hij vermeld als Weegh Weeghsen, die overleden zou zijn voor 11 oktober 1691.

Hiermee eindigt de bespreking van Eemnesser kleermakers door de eeuwen heen. Hierna volgt nog een aflevering over vrouwen, die zich bezighielden met naaien en spinnen.

Een kleermaker, Oom Baernt, zit op een tafel kleding te naaien. Achter hem hangen lappen stof. Deze ets is circa 1638 vervaardigd door Gillis van Scheyndel en maakt deel uit van een serie van 32 prenten met genretaferelen. Bezit van het Rijksmuseum.

Vrijwilliger in beeld

GERARD BEENTJES

Interview met Jaap Groeneveld

Jaap (1947): “Als ik iets zie, wat mij interesseert, dan wil ik meer weten. Het is een soort jachtinstinct”.

Je bent opgegroeid in Heerenveen. Sinds wanneer woon je in Eemnes?

Wij, mijn vrouw Margreet en ik, zijn in 1971 in Eemnes komen wonen. Onze drie kinderen zijn hier opgegroeid en naar school gegaan, naar de Zuidwend. We woonden in het begin in de Ploeglaan, zoals meer mensen die bij Philips werkten.

Hoe raakte je betrokken bij de Historische Kring Eemnes?

Op Koninginnedag 1993 klampte Fred Mol mij aan bij de Oudheidkamer met de woorden: ‘Dit is echt iets voor jou, Jaap’. Hij kende mij van de Zuidwend. Die dag werd ik meteen lid en vrij snel daarna ben ik gastheer geworden.

In de aanloop naar de tentoonstelling Schippers van Eemnes (1997) zei ik tegen Mary van der Schaal: ‘Het zou wel leuk zijn als er een maquette van de haven bij kwam’. Mary antwoordde mij: ‘Zou jij die kunnen maken?’ Daarop moest ik even nadenken, voordat ik tegen haar zei: ‘Ja, dat lijkt mij wel’. Modelbouw was al langer een hobby van mij. Aan de hand van geleende foto’s en tekeningen heb ik de maquette gemaakt. Van de oude boerderij van Jan en Mien Rigter waren alleen luchtfoto’s. Ik ben bij hen op bezoek gegaan om meer te weten te komen. Toen het model van hun boerderij klaar was en ik die aan Jan en Mien liet zien, kregen zij tranen in hun ogen. Dat gaf mij veel voldoening.

Mijn eerste wapenfeit als schrijver voor het kwartaalblad van de HKE was in 2000 een serie over het openbaar onderwijs in Eemnes. Ik begon daarmee na het overlijden van Fred Mol, het schoolhoofd van de Zuidwend; het was bedoeld als een eer-

Jaap Groeneveld

betoon aan hem. Ik heb veel artikelen geschreven over allerlei onderwerpen die mij boeien, ook voor het blad van de Stichting Tussen Vecht en Eem.

Wat heb je nog meer gedaan voor de HKE?

Na mijn vervroegde pensionering in 2003 vroeg Livia van Eijle of ik bestuurslid wilde worden van Tussen Vecht en Eem, een samenwerkingsverband van historische kring-

Jaap Groeneveld legt de laatste hand aan de maquette van het gebied rond de Eemnesser haven. Foto 1997.

gen en verenigingen in onze regio. Dat heb ik vijf jaar gedaan en daarna heb ik elf jaar in het bestuur gezeten van de HKE, waarvan negen jaar als secretaris. Ik heb het secretariaat eerst samen met Rom van der Schaaf gedaan. Ik zat ook in de werkgroep inventariseren voorwerpen en documentatie. Ik heb me sterk gemaakt voor verdere digitalisering en het opzetten van een nieuwe database.

Ik ga met veel plezier naar de bijeenkomsten van de werkgroep op woensdagochtend om samen met andere vrijwilligers aan het werk te zijn. In 2009 ben ik daarmee begonnen, samen met Joop Smids, Peter Scholten en Hein van Roij. Ik ben blij dat we

met Jan de Bruijn als secretaris en met Marian Springer als vrijwilligers goede opvolgers gevonden hebben voor de documentatie. Dat vind en vond ik belangrijk dat je als bestuurder zorgt dat het werk wordt voortgezet en dat de opvolging geregeld is.

Wat boeit jou in het zoeken naar de historische achtergronden en feiten?

Als ik iets zie wat mij interesseert, dan wil ik daar meer van weten. Historisch onderzoek is een soort jachtinstinct, om de waarheid 'als een konijn uit zijn hol' te achterhalen. Vooral als er licht zit tussen wat de een zegt en wat de ander zegt. Voor mij persoonlijk telt ook de filosofische kant: het is goed om te weten hoe de dingen gekomen zijn, zoals ze nu zijn. Het is niet vanzelfsprekend.

Waarom raad je iemand aan vrijwilliger te worden voor de HKE?

Er gaat een nieuwe wereld voor je open met nieuwe contacten. De HKE heeft ervoor gezorgd dat ik nog meer geïntegreerd ben in Eemnes. Het leverde mij veel leuke contacten op met Eemnessers die ik daardoor beter leerde kennen. Daarbij is de samenwerking met anderen gezellig. Het Eemnesser Namenboek was voor mij een mijlpaal, een goed moment om een stapje terug te doen.

Wie helpt met het scannen van bidprentjes?

We zijn op zoek naar vrijwilligers, die de mooie collectie bidprentjes van de Historische Kring Eemnes willen scannen. Je kunt het in je eigen tempo gewoon thuis doen. De scans moeten wel van goede kwaliteit zijn. Wanneer dit met meerdere mensen gedaan kan worden, is het geen grote klus. Ben je geïnteresseerd, neem dan contact op met:

Henk van Hees, tel. 035 – 5389849
of e-mail: info@kleinwee.demon.nl

Historie van de Eemnesser Sluis.

Jos Bakker

Zicht op de sluisdeuren en de Eemnesser Vaart. Foto Jos Bakker anno 2021.

Periode tot de aanleg van een houten sluis, ca. 1250 tot 1589

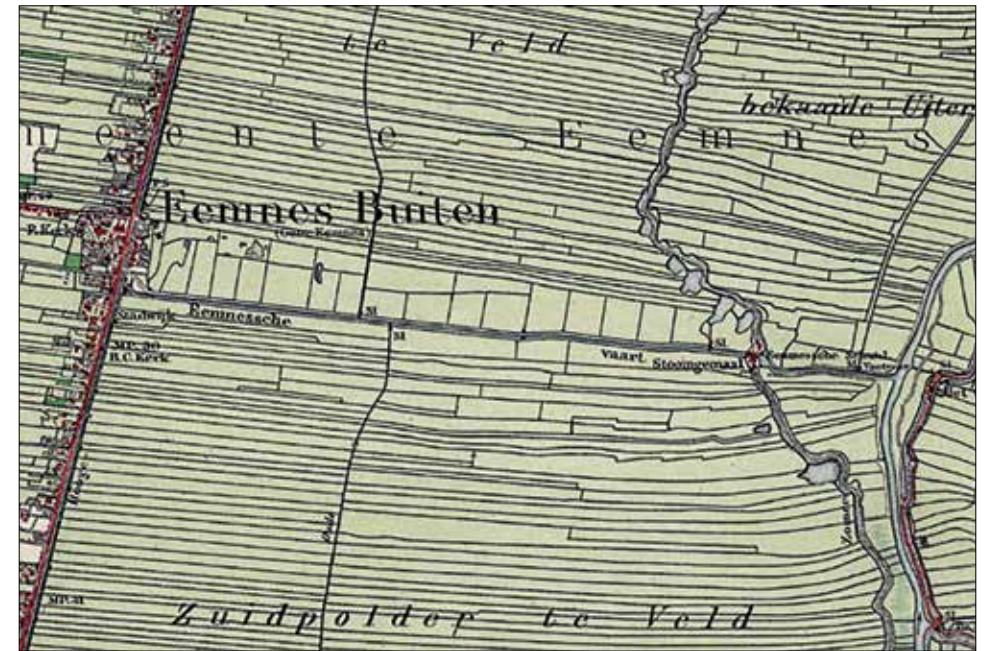
Waar nu de Sluis ligt, moet al eeuwenlang het meest aangewezen punt zijn geweest voor uitwatering. De veengebieden tussen het Gooi en Bunschoten werden geleidelijk ontgonnen door ontginners uit Eembrugge, dat toen nog 'Ter Eem' heette. Dijken waren er toen nog niet, want de venen lagen veel hoger dan nu en de Zuiderzee bestond nog niet.

In de loop van de twaalfde eeuw waren er grote veranderingen in Midden-Nederland. Er kwam een breuk tussen wat nu West-Friesland en Friesland is en er ontstond het Almere, een binnenmerengebied waar ook Eemland deel van uitmaakte. Zeg maar de Zuiderzee. Het Noordzeewater kreeg zo toegang tot dit binnenmerengebied. Het

water van dit binnenmerengebied, waarin zich het water van verschillende rivieren eeuwenlang had verzameld kwam lager te staan. De Eem was toen nog één van de vele krekken. In deze situatie is de ontginning begonnen.

De ontginners groeven sloten in de afwateringsrichting (west-oost). Zo konden de nog onbedijkte gronden, bruikbaar gemaakt worden voor de mens. Hierop vestigden zich de mensen die van de gronden gretig gebruik maakten. Een nadeel van de ontginning was dat de grond inklonk. Het zeewater van de Zuiderzee kon bij storm het "nieuw" verworven land overstromen. Hierdoor werd vruchtbaar slib afgezet op de veengronden. Omdat dit gewaardeerd werd door de nieuwe boeren, probeerden zij dijken aan te leggen om te voorkomen dat 's zomers hun hooilanden dreigden onder te lopen.

Langs de grens van de eerste ontginning, later de Zuidwend genoemd, werd omstreeks 1250 / 1300 een wetering aangelegd, die bij laag water in de Zuiderzee loosde via de Eem. Ieder legde op het uiteinde van zijn perceel -zijn erf- een stukje dijk aan.

Kaartje van de verkaveling (1905).

De Zomerdijk werd geboren. Vermoedelijk is er bij de wetering in de Zomerdijk een houten terugslagklep gekomen, om te voorkomen dat de wetering weer vol liep bij hoog water.

Om praktische redenen werd scheepvaart naar het dorp gewenst. Omstreeks 1589 werd voorgesteld om de wetering langs de grens van de eerste ontginning te vergraven tot een gracht naar de Eem, de latere Eemnesser Vaart. In de Zomerdijk werd een houten sluis voorgesteld. Amersfoort maakte bezwaar, maar op 29 april 1589 gaven de Staten toestemming, met bepaalde voorwaarden. In 1589 werd het plan uitgevoerd. Op de plaats van de afwatering naar de Eem kwam een houten sluis.

Periode na de aanleg van de houten sluis

Rond 1650 waren nieuwe maatregelen ter verbetering van de ontwatering nodig om de winstgevendheid van de veeteelt op te vijzelen. Daarnaast meende men dat de economische positie van Eemnes ook verbeterd kon worden door ontwikkeling van de lokale handel. Toen werd ook Eemnes-Binnen, dat niet mee had betaald aan de eerste afgraving, gevraagd tot meebetalen, omdat zij ook van de "welvaart" konden genieten.

Besloten werd de gracht langs de Zuidwend te verbreden tot een vaart, waardoor het dorp bereikbaar zou worden voor grotere schepen en de houten sluis te vervangen door een grote stenen schutsluis met een lengte van 21 meter en breedte van ca. 5 meter. De investering kwam helaas te laat. De verwachte groei bleef uit en een storm in 1714 leidde bijna tot de ondergang van de Sluis. De reparatie was duur en door de storm was veel vee gestorven. Er moest geld geleend worden om de Sluis op te knappen.

In 1743 moest de grote Sluis wegens verregaande staat van verval vernieuwd worden. Hiervoor werd opnieuw geld geleend. Gelukkig volgde in de tweede helft van de 18e eeuw een gunstiger periode voor de zuivelproductie, zodat de schulden tijdig konden worden afbetaald.

Groot onderhoud

Herhaaldelijk was groot onderhoud aan de Sluis nodig. Wat betreft de voorbereiding van het onderhoud is er in het archief van het Waterschap een gedetailleerde bouwtekening van ca. 1850, die leidde tot herstel en verbouwing van de Sluis in 1878. Omstreeks 1930 werd er weer onderzoek gedaan. Misschien was er als gevolg daarvan in 1940 herstel waarvoor de Sluis enige tijd zonder water stond.

Begin van een onderzoek i.v.m. restauratie van de Eemnesser Sluis. Uitgevoerd in 1930. V.l.n.r. onbekend, onbekend, onbekend, schipper Henk Kuiper (1896-1974), duiker, Teus Roodhart Tijmenzn. (1872-1959), die bij het Waterschap werkte, Jan Prinsen (Aart ?), man met bolhoed, Jacob Prins (1855-1932), machinist bij hetemaal.

Knelpunten voor scheepvaart en boeren

De scheepvaart op Eemnes had een beperking. Afgezien van de breedte en de lengte van de Sluis, was vooral de diepte van de Sluis en van de vaart een knelpunt. Bij de komst van een zwaar beladen scheepje van maximaal 70 ton moest het peil in de vaart verhoogd worden omdat het schip anders op de sluisvloer vast zou komen te liggen. Het verhogen van het peil duurde ongeveer een dag.

Geen mobieltje bij de hand om even te bellen: 'Ik lig om vijf uur voor de Sluis en steek te diep, kun je het peil van de vaart alvast verhogen zodat ik snel door kan varen?' Nee, de sluiswachter wist het niet eerder dan dat de schipper al voor de Sluis lag. Een verloren dag dus.

Voor de vervanging van de sluisdeuren en het herstel van het metselwerk stond de sluis in 1940 enige tijd zonder water. Foto P.A.L. van Ogtrop.

De boeren waren niet blij met de peilverhoging, want hun land liep het risico te nat te worden. Daarom moest het peil weer omlaag zodra het schip bij het dorp lag. U kunt zich voorstellen dat dit proces het scheepvaartverkeer niet stimuleerde. De gestage bodemdaling hielp ook niet mee, want daardoor moest het waterpeil voor de weilanden nog verder omlaag.

Om sneller te werken en te voorkomen dat het peil zou stijgen in alle sloten in de polder, zijn de tochtsloten die op de vaart uitkwamen bij de ruilverkaveling van 1940 voorzien van zelfwerkende terugslagdeuren en handbediende schuiven.

Was het schip in de haven, die dieper was dan de vaart, dan moest het peil

weer omlaag. De boeren zouden anders overlast krijgen, omdat het peil in de sloten te hoog zou worden. Omstreeks 1980 / 1990 zijn bijna alle keersluisjes afgebroken.

Er zijn alleen scheepvaartgegevens uit de 20e eeuw bekend. Een maximum van 244 schepen werd geteld in het jaar 1922. Toen werden er namelijk stenen aangevoerd voor de bouw van de Sint-Jansbasiliek in Laren.

Daarna ging het snel bergafwaarts, doordat vervoer per vrachtauto voor Eemnes dikwijls praktischer was. In 1953 werd de Sluis buiten gebruik gesteld nadat

De enige bewaard gebleven keersluis, gelegen dicht bij de grote sluis. Het sluisje is hier geopend. Foto uit 1979 van A.J. van der Wal.

het laatste Eemnesser schip was verkocht. En omdat er al jaren geen schepen meer geschut waren is de Sluis in 1958 door het toenmalige Waterschap afgesloten. De vaart werd afgesloten met een betonnen keermuur. Men had toen geen oog voor de historische waarde van dit kunstwerk !

De "Stichting tot behoud van het Sluisje en omgeving" heeft er veel aan gedaan om het Sluisje te behouden. Mensen zoals Victor Arnolds en Gerard Wortel Pzn. zijn vanaf de zeventiger jaren heel actief geweest i.v.m. het Sluisje. Zij hebben zich ingezet voor het behoud van het Sluisje maar ook hebben ze er toe aangezet dat het Sluisje weer in ere hersteld zou worden.

Omdat het Eemnesser Sluisje eigenlijk uniek is in het beheersgebied van het waterschap, heeft het voormalige Waterschap Gelderse Vallei en Eem in 1992 besloten de vervallen sluis te restaureren. Met subsidie van de provincie Utrecht en de gemeente Eemnes kon dit gerealiseerd worden. In 1993 is de Sluis dus voor het laatst gerenoveerd, naar voorbeeld van hoe het in 1878 is geweest. De restauratie had nog

Eemnesser Sluis met betonmuur. Foto uit 1987 van Johan Veltman.

heel wat voeten in de aarde, de betonnen keerwand die in 1958 was aangebracht, moest worden verwijderd.

Ook werden onder andere nieuwe sluisdeuren aangebracht en de bestaande vaste loopbrug door een draaibare vervangen. Aan de sluisvloer zijn geen werkzaamheden verricht. Deze bleek nog in perfecte staat te verkeren. De restauratiewerken zijn afgerond in december 1993. In het jaar 2000 zijn de Sluis en het gemaal rijksmonument geworden.

Het is niet de bedoeling het Sluisje open te stellen voor regelmatige doorvaart. Hooguit ter gelegenheid van bijzondere evenementen (o.a. intocht Sint-Nicolaas) zullen boten geschut kunnen worden.

De schepen zijn altijd naar de Sluis blijven komen. Sinds 1972 is er een haventje aan de Eem-zijde van de Sluis. Daarvoor is in 1973 de Stichting Eemnessersluis opgericht.

1 september 1994: de gerestaureerde sluis officieel geopend. Foto van 1 september 1994: fotograaf onbekend.

Jachthaven Eemnessersluis. Foto Jos Bakker anno 2021.

BRONNEN: Richard Sierat - M. Mijnsen – Dutilh - Geri van Ittersum - Jaap Groeneveld - Chris de Bont

ADVERTEERDERS:

Autocentrum Eemnes
BP Koot
Eemoptiek
Eric Hoofd schildersbedrijf
De Kaasschuur
Grandcafé Eemland
Groentespecialzaak
Lekker Gezond
Hoveniersbedrijf Ben Makker
KringloopCentrum Eemnes
Notariskantoor Eemnes
Van der Waaij,
Makelaars en Rentmeesters
Welkoop, Groen & Doen

SPONSERS:

Bouwbedrijf Theo van der Wardt
Nieuwbouw . verbouw . onderhoud
Zonnebaarsweg 2 | Eemnes | Mob 06 55 805 550

ct media *vormgeving & intermediair*
ook voor:
- autobeledding
- reclameborden
- vlaggen/stickers
www.ctmedia.nl 06 14 69 99 70

Vrienden van de Oudheidkamer

Inleveren kopij

Kopij voor het volgende kwartaalboekje ontvangen wij graag voor:

15 mei 2022

e-mail naar: info@kleinwee.demon.nl

Bij het aanleveren van te veel kopij zullen de artikelen op volgorde van aanlevering geselecteerd worden voor publicatie. Artikelen die aansluiten bij de actualiteit krijgen voorrang.

Auteurs die in dit tijdschrift publiceren geven daarmee onvoorwaardelijk toestemming tot het in digitale vorm opnemen in openbare databases.

ringloopCentrum Eemnes - Huizen **100% KRINGLOOP!** KCEEMNES.NL

Heb je spullen over?
Schenk ze aan ons en je krijgt **10% korting*** op je volgende aankopen in onze winkels! Heb je zelf geen geschikt vervoer, of zijn je spullen te groot of te zwaar om naar ons KringloopCentrum in Eemnes of Huizen te brengen? Maak dan gebruik van onze gratis ophaalservice. Bel of maak je ophaalafpraak via onze website. Wij halen ook spullen op in BLARICUM, EEMNES en LAREN.

KringloopCentrum Eemnes | **KringloopCentrum Eemnes Huizen** | **Openingstijden inbreng:**
Zuidersingel 4, 3755 AZ Eemnes | **Machineweg 2a, 1271 EE Huizen** | **Maandag t/m vrijdag 8.30 - 16.30 uur** | **Zaterdag 9.30 - 16.30 uur**
Tel. 035-5380808 | www.kceemnes.nl | **WEBSITE** www.kceemnes.nl *Geldt niet in combinatie met andere kortingsacties.

NOTARISKANTOOR EEMNES

MW. MR. W.A. VAN DER SLUIS - BONT, NOTARIS
MR. E.H. SCHADE, NOTARIS
ORIËNTEREND GESPREK (30 MINUTEN) GRATIS

LAARDERWEG 19 - 3755 AK EEMNES
TELEFOON (035) 533 67 04 - INFO@NOTARISKANTOOREEMNES.NL
WWW.NOTARISKANTOOREEMNES.NL

HOVENIERSBEDRIJF

BIM **BEN MAKKER**

ROERDOMP 18
3755 GH EEMNES
T: 035-5311332
M: 06-51447934
E: BENMAKKER@PLANET.NL
W: BENMAKKER.NL

UW MAKKER IN DE TUIN
TUINONTWERP AANLEG
ONDERHOUD SIERBESTRATING

EEMLAND
grandcafé & evenementen
LAARDERWEG 19 EEMNES

Grandcafé Eemland biedt talloze mogelijkheden voor het organiseren van uw bijeenkomsten of evenementen. Onze zalen bieden ruimte voor groepen van 10 tot 300 gasten. Ons team staat klaar voor al uw wensen en een goede verzorging van uw gasten.

Tel. 035-5315864 - info@grandcafe-eemland.nl - www.grandcafe-eemland.nl

ERIC HOOFD SCHILDERSBEDRIJF

AL UW
SCHILDERWERK
IN VERTROUWDE
HANDEN

Tel. 06-518 864 13

BP KOOT

Tanken - Wassen - Shop

contactlenzen

optometrie

brillen

e e m

o p t i e k

eemoptiek.nl
info@eemoptiek.nl

035 - 621 24 99
laarderweg 44 - eemnes

de Kaasschuur
Sinds 1968

ambachtelijke kazen
www.dekaasschuur.nl

exclusieve wijnen
Laarderweg 45

heerlijke noten
3755 AL Eemnes